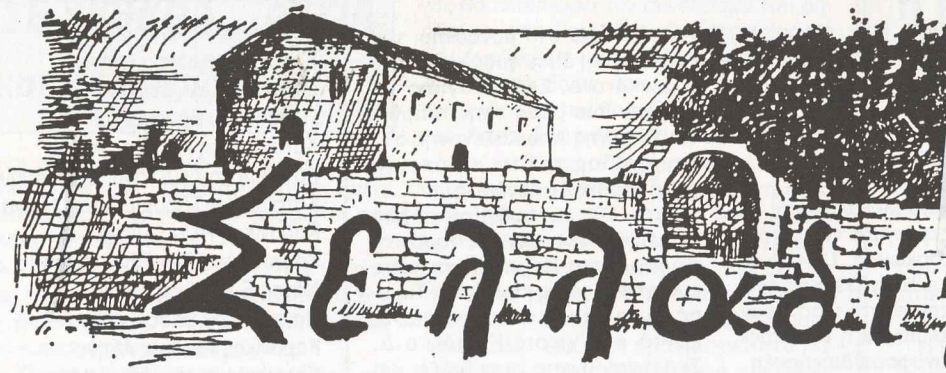

**Κάνε άλμα
πιο γρήγορο
από τη φθορά
Οδ. Ελύτης**

Εταιρ. Ηπειρωτικών Μελετών
Παρασκευαστού 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Σεληνοδίτις

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ * ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15, 105 52 ΑΘΗΝΑ * ΕΤΟΣ 20ον * ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 117 * ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2002

ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΣΕΛΛΑΔΩΝ

Από την αρχή λειτουργίας της δημοτικής αρχής του δήμου Κομποτίου, το δημοτικό συμβούλιο, κάθε χρόνο, ενέγραφε στον προϋπολογισμό πίστωση για συντήρηση-επέκταση του νεκροταφείου Σελλάδων.

Η δημοτική αρχή του δήμου Κομποτίου και το τοπικό συμβούλιο Σελλάδων, αδιαφόρησε εσκεμμένα όλα αυτά τα χρόνια και δεν διέθεσε ούτε μία δραχμή για την επέκταση του νεκροταφείου. Στον προϋπολογισμό του 2002 στον κωδ. 131.9α, συντήρηση κοιμητηρίου Σελλάδων υπάρχει πίστωση 1.500.000 δρχ.

Σε συνάντηση που είχε ο ιερέας του χωριού μας αιδ. Βασίλης Καρακώστας, με τον δήμαρχο Κομποτίου κ. Χαρίλαο Μπουραντά, του έθεσε το θέμα επέκτασης του νεκροταφείου λόγω πληρότητας.

Ο κύριος δήμαρχος του απάντησε ότι: «ετοιμάζεται το νέο νεκροταφείο στο Κομπότι και δεν χρειάζεται να γίνει επέκταση σε αυτό των Σελλάδων, γιατί το νέο νεκροταφείο Κομποτίου θα λειτουργεί ως δημοτικό και θα εξυπηρετεί και τους Σελλαδίτες και τους Φωτεινιώτες».

Ο δήμαρχος και το δημοτικό συμβούλιο μπορούν το νέο νεκροταφείο του δημοτικού διαμερίσματος Κομποτίου, να το ονομάζουν δημοτικό ή αν θέλουν Παναρτινίο ή Πανηπειρωτικό.

Εμείς ως αυτόνομο διαμέρισμα θέλουμε τη «μεριά» μας, ο' αυτή που είναι οι πρόγονοί μας, τα προσφιλή μας πρόσωπα, οι χωριανοί μας.

Θέλουμε την αδιατάρακτη, μεταθανάτια ησυχία μας και δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν που έχει «μπακαλίστικη» λογική να αυτοσχεδιάζει.

Μετά την τοποθέτηση-δήλωση του δημάρχου, το εκκλησιαστικό συμβούλιο Σελλάδων απέστειλε έγγραφο στο δήμο Κομποτίου, το οποίο σας παρουσιάζουμε:

Αίτηση του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Αγίου Γεωργίου Σελλάδων
Θέμα: «Επέκταση του νεκροταφείου»

Προς το Δημοτικό Συμβούλιο Κομποτίου
Κομπότι

Σας κάνουμε γνωστό ότι στην ενορία μας, Αγίου Γεωργίου Σελλάδων, προέκυψε σοβαρό θέμα σχετικά με τη χωρητικότητα του υπάρχοντος νεκροταφείου. Ήδη ο χώρος έχει καλυφθεί από τους τάφους μέχρι και τους διαδρόμους.

Επειδή η μοναδική λύση, κατά τη γνώμη μας, είναι να εξοικονομηθεί χώρος από παρακείμενο αγρόκτημα, παρακαλούμε να προβείτε στις απαραίτητες ενέργειες, ώστε να μας χορηγηθεί ανάλογο χρηματικό ποσό για την αγορά του εν λόγω χώρου.

Ήδη στους τελευταίους προϋπολογισμούς του Δήμου είχατε προβλέψει πίστωση 500.000 δραχμών κάθε έτος για συντήρηση του Νεκροταφείου Σελλάδων, ποσό το οποίο ουδέποτε ελάβαμε. Πιστεύουμε ότι με τα χρήματα αυτά και με μια ανάλογη επιπρόσθετη πίστωση θα μπορούσε να ευρεθεί λύση στο τόσο σοβαρό αυτό πρόβλημα, που απασχολεί όλους τους κατοίκους της ενορίας μας.

Παρακαλούμε να επιληφθείτε του θέματος και περιμένουμε τις ενέργειές σας.

Σελλάδες 25-6-2002

ΙΕΡΕΥΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ

Εμείς οι Σελλαδίτες, κάτοικοι και της διασποράς:

- ΔΕΝ πρόκειται να εγκαταλείψουμε το νεκροταφείο του χωριού μας στη θέση «Ταμπούρια».

- ΔΕΝ φτύνουμε τους νεκρούς μας, αλλά τους σεβόμαστε, τους τιμούμε, τους επισκεπτόμαστε.

- ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ, η πολεμένη χήρα, η χαροκαμένη μάνα, η απαρνήγρητη αδερφή, να πηγαίνουν πεζοί στο απόμακρο άλλο νεκροταφείο, να ανάψουν το καντηλάκι, ένα αγιοκέρι, να καθαρίσουν, να στολίσουν το μνήμα.

- ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ να γίνουμε τύραννοι, μαζοχιστές του εαυτού μας δεχόμενοι καψόνια.

- ΔΕΝ γινόμαστε αιχμάλωτοι, «πρόβατα», ετισθητικά κανενός.

- ΩΣ χωριό, έχουμε και ιστορία και παράδοση.

- ΕΙΜΑΣΤΕ άνθρωποι με προσφορά και θέληση, με αξιοπρέπεια και υπερηφάνεια, με βαθειά επίγνωση και συναίσθηση των ευθυνών μας.

- ΠΙΣΤΟΙ, ανυποχώρητοι και δυναμικοί θεματοφύλακες παραμένουμε.

- ΦΤΑΝΕΙ πια, το τσαλάκωμα, αρκετά και αρκετό το ξεθώριασμα της διοικητικής αυτονομίας μας.

- ΥΠΑΡΧΕΙ τόση ανυπαρξία στοιχειώδους λογικής και σεβασμού από τους δημοτικούς μας άρχοντες;

- ΣΕΒΑΣΤΕΙΤΕ, απλά πράγματα και μην προσπαθείτε να διχάσετε τη μικρή μας κοινωνία.

- ΘΕΛΟΥΜΕ και μπορούμε να αντισταθούμε.

ΤΟ Τοπικό συμβούλιο μαζί με το εκκλησιαστικό να σπεύσουν άμεσα, σε διαπραγμάτευση με τους όμορους ιδιοκτήτες για την εξεύρεση του χώρου για την επέκταση του νεκροταφείου.

- ΑΝ υπάρξει οποιαδήποτε καθυστέρηση εμείς οι Σελλαδίτες, είμαστε αποφασισμένοι να εισφέρουμε οικονομικά για να λύσουμε το πρόβλημα. Αυτό το έχουμε αποδείξει σε ανάλογες περιπτώσεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΒΕΛΑΣ

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΟΣΩΝ ΓΡΑΦΑΜΕ! ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΥΠΑΡΕΙΑΣ ΕΡΓΟΥ

Αναδημοσιεύουμε συνέντευξη του δημάρχου Κομποτίου κ. Χαρίλαου Μπουραντά στην εφημερίδα «ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ» Σάββατο 1 Ιουνίου 2002.

Σημειώνουμε ότι τα αναφερόμενα έργα του Δυτικού Άξονα, η σύνδεση με τη Θεσσαλία, και τα έργα των φραγμάτων και λιμνοδεξαμενών, δεν είναι δημοτικά έργα.

Το περιεχόμενο της συνέντευξης, είναι η επιβεβαίωση του λόγου του αληθές των όσων κατά καιρούς γράφαμε.

Η συνέντευξη αναδημοσιεύεται ολόκληρη χωρίς περικοπές.

«- Υπήρξαν επαρκείς τελικά οι πόροι για να καλύψουν τις ανάγκες αυτή την αυτοδιοικητική περίοδο;

- Δεν ήταν καθόλου επαρκείς. Ήταν πολύ λίγα τα χρήματα, που υποστήριξαν τον «Καποδίστρια» μια καινοτομία στη διοικητική δομή της χώρας και η οποία δυστυχώς δεν μπορεί να επιτύχει τους στόχους της χωρίς διασφαλισμένους και ισχυρούς πόρους.

Τα προβλήματα συσσωρεύτηκαν. Γιατί παλαιότερα είχαμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα μιας κοινότητας και τώρα ενός συνόλου διαμερισμάτων με πάρα πολλά προβλήματα και με μηδενική υποδομή. Τα χρήματα ήταν πολύ λίγα και μου επιτρέπεται να πω, ότι ήταν απλώς για να χρυσώσουν το χάπι.

- Ποιες προτεραιότητες θέσατε, ποια έργα καταφέρατε και τι δεν έγινε αυτή την περίοδο;

- Εάν μιλήσουμε για τα γενικότερα έργα, τα αναπτυξιακά του νομού μας εγώ νομίζω, ότι δεν έχει γίνει τίποτα. Ο Δυτικός Άξονας δεν έχει προχωρήσει, ούτε η σύνδεση με τη Θεσσαλία.

Σε επίπεδο Δήμου Κομποτίου από την αρχή της περιόδου ζητάμε απεγνωσμένα την προώθηση των φραγμάτων και των λιμνοδεξαμενών, όμως μέχρι

σήμερα έχουν γίνει τόσα λίγα, που ισοδυναμούν με τίποτα.

Και έσω την ανησυχία μου εάν θα τύχουν χρηματοδότησης από το 3ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Όσον αφορά τις προτεραιότητες, που θέσαμε εμείς.

Επαναλαμβάνω, ότι τα χρήματα ήταν πολύ λίγα και μετά από αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου προσπαθήσαμε να προωθήσουμε τα πιο σημαντικά.

Για παράδειγμα ήταν και εξακολουθεί να είναι μείζον πρόβλημα η σύνδεση με το Φωτεινό. Ήταν ένα από τα έργα στα οποία δώσαμε ιδιαίτερη βαρύτητα, όπως η τετραετία κοντεύει να παρέλθει και ο δρόμος δεν έχει ολοκληρωθεί.

Αντιλαμβάνεστε, ότι δύσκολα οι κάτοικοι του Φωτεινού μπορούν να θεωρούνται ισότιμοι δημότες του Δήμου Κομποτίου απ' την στιγμή, που ακόμα δεν έχει εξασφαλιστεί η οδική σύνδεση με την έδρα.

Αυτό σημαίνει αντί να έρχονται στην έδρα από ένα δρόμο τεσσάρων χιλιομέτρων αναγκάζονται να μετακινούνται μέσω Μεγάρχης και Νεοχωρακίου μια απόσταση 17-20 χιλιομέτρων.

- Μετέχετε εκ νέου στις εκλογές. Ποια προοπτική θα καταθέσετε στους Δημότες Κομποτίου ζητώντας την επανεκλογή σας;

- Έχω ασχοληθεί δύο τετραετίες με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Θεωρώ, ότι έχω αποκτήσει σημαντικές εμπειρίες και είμαι σίγουρος, ότι μπορώ να προωθήσω και να επιλύσω τα σοβαρότερα προβλήματα.

Νομίζω, ότι, όσοι ασχολούνται με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, πρέπει να είναι γνώστες του αντικείμενου.

Ήδη έχουμε ως Δημοτική Αρχή βάλει μια σειρά και σήμερα έχουν γίνει πέντε πράγματα, την επόμενη τετραετία μπορώ να πω, ότι είμαστε σε θέση να κάνουμε πολύ περισσότερα.»

ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΕΣ «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»

Δεν μπορούμε να μην υποστηρίξουμε ότι ο «Καποδίστριας» ήταν η πιο σημαντική διοικητική μεταρρύθμιση και μία από τις ελάχιστες «τομές» που αποτέλεσαν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ κατά την εικοσαετή παραμονή τους στην εξουσία. Στη θέση χιλιάδων αδύναμων Κοινοτήτων ο «Καποδίστριας» έβαλε μερικές εκατοντάδες δήμους περισσότερο ισχυρούς και καλύτερα οργανωμένους. Μεταρρύθμιση απαραίτητη, εκτός των άλλων λόγων και για την αρμονικότερη συνεργασία στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όπως κάθε σοβαρή μεταρρύθμιση, ο «Καποδίστριας» είχε και σοβαρές παρενέργειες. Προκάλεσε σοβαρές συναισθηματικές αντιδράσεις. Όλοι έχουμε το χωριό μας και όταν μας ρωτούν από πού είσαι δεν θα πούμε σχεδόν ποτέ... από την Ήπειρο ή από την Μακεδονία ή από την πρωτεύουσα του Νομού μας.

Θα πούμε από το τάδε χωριό, έστω και αν είναι το πιο ασήμαντο στην εσχάτη της επικράτειας,

ας, προφέρουμε το όνομά του και αισθανόμαστε υπερήφανοι. Μας είναι συναισθηματικά δύσκολο να περάσουμε από την Κοινότητα με το όνομα του χωριού μας, στον δήμο με όνομα ξένο και άσχετο με μας.

Σημειώθηκαν και άλλες παρενέργειες όταν αρχίσαμε να διαπιστώνουμε ότι το πενιχρό ταμείο της Κοινότητας μεταβαλλόταν σε σεβαστό ταμείο του δήμου, αλλά ταυτόχρονα περνούσε, σε άλλα άγνωστα μέχρι τότε, χέρια.

Δεν υπαινίσσομαι τη γνωστή παροιμία «όποιος έχει το μέλι κλπ.», η παροιμία έχει πάντοτε τη θέση της, αλλά τα κριτήρια με τα οποία κατανέμονται πόροι και φροντίδες.

Η πιο ωστόσο σημαντική παρενέργεια υπήρξε η διαμόρφωση τοπικών εξουσιών, οι οποίες αντιγράφουν... τη «μαμά» τους την κεντρική εξουσία στη γραφειοκρατία, στην αποξένωσή τους από τους πολίτες, στη διαπλοκή με συμφέροντα, στις πελατειακές σχέσεις, στη διαφθορά και στην αυθαιρεσία, όταν

μάλιστα πίσω από κάθε δημοτική αρχή βρίσκεται ένα διευρυμένο, λόγω της συνένωσης, και προπαντός διογκωμένο από την Ε.Ε. ταμείο.

Και όταν μιλάμε για αποκέντρωση, περισσότερο πρέπει να εννοούμε την αποκέντρωση της πολιτικής διαφθοράς, της ρουσφετολογίας, της αυθαιρεσίας και της διαπλοκής.

Μπορούν, και σε ποιο βαθμό να αμβλυνθούν ή και να εξαφανιστούν οι παρενέργειες αυτές;

Σίγουρα, ναι, αρκεί οι ασχολούμενοι και όσοι πρόκειται να ασχοληθούν με την αυτοδιοίκηση, να έχουν ψυχικά αποθέματα και τσαγανό και προπαντός πολιτική σκέψη και βούληση.

**Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ
ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ
ΚΑΛΑ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΑ
ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ!**

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΦΩΤΕΙΝΟΥ

Αριθμ. Πρωτ.: 12
Φωτεινό 17 Μαΐου 2002
ΠΡΟΣ:
Τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Κομποτίου
ΘΕΜΑ: Ενημέρωση Δημοτικού Συμβουλίου για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας

Κύριε Πρόεδρε,

Στην προηγούμενη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου στις 11 Απριλίου 2002, ο κ. Δήμαρχος με αφορμή την κατανομή χρηματικού ποσού για τις επιχορηγήσεις στους πολιτιστικούς φορείς του Δήμου μας, εξέφρασε και επίσημα την άποψη ότι «δεν χρειάζεται ο Σύλλογος Γυναικών στο Φωτεινό γιατί δεν έχει δραστηριότητες...».

Είναι πιθανόν ο κ. Δήμαρχος στα τρία και πλέον χρόνια της Δημαρχίας του να μην είχε αντιληφθεί ότι πραγματοποιήθηκαν κάποιες σημαντικές εκδηλώσεις από το Σύλλογό μας, διότι ουδέποτε «τίμησε με την παρουσία του» κάποια από αυτές, εκτός από την τελευταία που πραγματοποιήθηκε στις 8 Μαΐου -και τον ευχαριστούμε γι' αυτό- παρότι η πρώτη πρόσκλησή μας κάθε φορά προοριζόταν για τον Πρώτο πολίτη του Δήμου μας.

Και επειδή είναι επίσης πιθανόν και με άλλους Δημ. Συμβούλους να συμβαίνει το ίδιο, αφού διάφορα έχουν υποτεθεί και ειπωθεί για εμάς μέσα σε αυτήν εδώ την αίθουσα συνεδριάσεων όπως «ο Σύλλογος Γυναικών είναι... υποσύνολο του Συλλόγου του Απανταχού...» (το πώς γίνεται ένα υποσύνολο να έχει σχεδόν διπλάσια μέλη από το σύνολο, θα παραμείνει ένα άλλο μαθηματικό πρόβλημα...).

Παρακαλούμε κ. Πρόεδρε να ενημερώσετε τους αξιότιμους εκπροσώπους μας σχετικά με το πολιτιστικό μας έργο, στα τρία χρόνια της υπαρχίας μας:

Ίδρυση το Φεβρουάριο του 1999 με το πλήρες όνομα ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΛΙΣΣΩΝ «Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ», με πρώτο και κύριο σκοπό να συμβάλλει «στην πολιτιστική ανάπτυξη των κατοίκων του Φωτεινού και ιδιαίτερα των γυναικών, με την ανάπτυξη, διάδοση και εφαρμογή στον τρόπο ζωής, σύγχρονης πολιτιστικής αντίληψης» δίνοντας επίσης μεγάλη βαρύτητα στη διαφύλαξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και τη διατήρηση ηθών και εθίμων του χωριού μας.

Ετσι και μόνο κινηθήκαμε στα τρία χρόνια της υπαρχίας μας χωρίς να ξεφυγούμε από τις Αρχές του Καταστατικού μας και χωρίς να υιοθετήσουμε ή να υπερηφανευόμαστε αλλοτρίους σκοπούς εκτός ίσως από μία εξαίρεση: την υπερβολική δίψα για γνώση και πρόοδο την οποία επιδιώξαμε και εξακολουθούμε να το κάνουμε σε υπερθετικό βαθμό, όπως σαφώς διαφαίνεται από τις πολλαπλές εκδηλώσεις μας επιβράβευσης και δραστηριότητες εμπορευματοποίησης.

1. Το 1999 οργανώσαμε και πραγματοποιήσαμε δύο τέτοιες εκδηλώσεις α) Τίμησαμε τον απόμαχο (νυν μακαριστό) πατέρα του χωριού μας παπα-Μάρκο Κασσελάκη για τα 50 και πλέον χρόνια προσφοράς του και εξήραμε την αγνότητα προσωπικότητά του.

β) Την υπερπολύτεχνη μάνα του χωριού μας με τα δώδεκα εν ζωή παιδιά, και στο πρόσωπό της τιμήσαμε την κάθε ελληνίδα μάνα-σύμβολο μιας εποχής σκληρής, γεμάτης αντιξοότητες.

Την εκδήλωσή μας αυτή τίμησε με την παρουσία του και ο Σεβασμιότατος Μη-

τροπολίτης Άρτης κ.κ. Ιγνάτιος.

2. Τον Μάρτιο του 2001, τιμήσαμε τους Προέδρους της πρώην Κοινότητας Φωτεινού.

3. Επί τρία συνεχή έτη τιμούμε τους νέους και νέες του χωριού μας που εισάγονται σε ελληνικά Α.Ε.Ι./Τ.Ε.Ι., προσφέροντάς τους από έναν Έπαινο και ένα συμβολικό χρηματικό ποσό σε μια εκδήλωση επιβράβευσης της Γνώσης, του Ήθους, της ευγενούς άμιλλας και της επίπονης Εργασίας.

4. Σε κάθε γιορτή του Δημοτικού Σχολείου του χωριού (Χριστούγεννα, Πάσχα και στη λήξη της σχολικής χρονιάς) είμαστε παρούσες με την αγάπη μας και με δωράκια για τα παιδιά.

5. Ακριβώς πριν ένα χρόνο άρχισε να λειτουργεί Πρόγραμμα Αγωγής Υγείας στο Φωτεινό, με συχνότητα δύο φορές το μήνα. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει σειρά ομιλιών με θέματα προληπτικής ιατρικής, καθώς και ένα πρακτικό μέρος με θέματα Αε Βοηθειών (περιποίηση τραύματος, επίπλοση αιμορραγίας, ενδομυϊκές ενέσεις, μέτρηση Αρτηριακής Πίεσης κλπ.). Επίσης, γίνεται διευκόλυνση, σε όσους από τους συμμετέχοντες επιθυμούν, στη διενέργεια προληπτικών εξετάσεων (Test PAP, μαστογραφία, PSA) στα πλαίσια προσηλυτιστικού ελέγχου καθώς και αντιμεταστατικών εμβολιασμών ενλίκων. Ήδη έχουν εμβολιαστεί 26 ενήλικα άτομα. Αρχικά ξεκίνησε με πρωτοβουλία του Συλλόγου Γυναικών, αλλά στην πορεία εντάχθηκε στο Κ.Υ. Άνω Καλεντίνης με ότι αγαθό επακόλουθο αυτό συνεπάγεται. Πριν έξι (6) εβδομάδες, στα πλαίσια του ίδιου προγράμματος άρχισε να λειτουργεί ολιγομελής ομάδα Φωτεινισσών (μέχρι 15) σε εβδομαδιαίες συναντήσεις, με σκοπό την παροχή βιωματικών γνώσεων επί κοινωνιακού χαρακτήρα (Σεμινάρια Επικοινωνίας). Τον τελευταίο χρόνο αναπτύχθηκε στενή συνεργασία του Συλλόγου μας με τον υπεύθυνο Αγωγής Υγείας Βαθμίας Εκπαίδευσης Άρτης, κ. Νίκο Δαφνόπουλο (ο οποίος πραγματοποιεί σε όλους τους παρουσιάσεις το χωριό μας με ευρίστη συμμετοχή) με σκοπό την αναβάθμιση και τον εμπλουτισμό του Προγράμματος και κάθε δυνατή διευκόλυνση από το πόστο που κατέχει. Έτσι, όπως θα μπορούσε να συμπεράνει κανείς, ο Σύλλογος Γυναικών έχει γίνει ένα πραγματικό «ΣΧΟΛΕΙΟ» για τους κατοίκους του Φωτεινού.

Επειδή η Παράδοση είναι αυτή που επιτάζει και γράφει την ιστορία ενός τόπου, στόχος αρκετών εκδηλώσεων του Συλλόγου μας είναι η διατήρηση και η συνέχισή των ηθών και εθίμων:

1. Το καρναβάλι, το οποίο εδώ και 4 χρόνια αναβιώνουμε, προσπαθώντας κάθε χρόνο να γίνεται πιο παραδοσιακό.

2. Τα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς και τα Πάθη του Κυρίου της Μεγάλης Παρασκευής.

3. Το ανάμνημα της τελευταίας Πέμπτης του μήνα, όπου μαζευόμαστε στο χώρο του Συλλόγου κι τραγουδάμε παλιά, παραδοσιακά τραγούδια, δραστηριότητα που ξεκίνησε το Σεπτέμβριο του 2001 και συνεχίζεται με πολλή μεγάλη επιτυχία.

Εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται με σκοπό την ψυχαγωγία των συγχωριανών μας είναι:

1. Τα κούλουμα. Μια καθαρή προσφορά του Συλλόγου μας (με σημαντικό οικονομικό κόστος), δραστηριότητα που πραγματοποιήθηκε για τρίτη συνεχή χρονιά φέτος στο προαύλιο του Δημοτικού Σχολείου, με μεγάλη προσέλευση Φωτεινών.

τών και μη.

2. Εκδρομές. Πραγματοποιήθηκαν έξι εκδρομές σε διάφορα μέρη της Ελλάδας και μάλιστα η μία από αυτές ήταν διήμερη.

3. Για τρίτη συνεχή χρονιά φέτος γιορτάσαμε τη Γιορτή της Γυναίκας με «ιδιαιτερο» τρόπο.

Εξωραϊστικά έργα

1. Παροχή νερού στη βρύση της πλατείας.

2. Τοποθέτηση σιντριβανίου στην παιδική χαρά.

3. Τοποθέτηση ρολογιού στην εκκλησία του χωριού μας, έργα με ιδιαίτερα υψηλό κόστος.

4. Το μεγαλύτερο όμως έργο του Συλλόγου μας και το οποίο δεν έχει ακόμα απόλυτα ολοκληρωθεί είναι η επέκταση του οικημάτων που στεγαζόμαστε (Παλιό Δημοτικό Σχολείο), με δύο σύγχρονες τουαλέτες και έναν βοηθητικό χώρο. Με προϋπολογισμό ύψους άνω των 2.000.000 δραχμών. Αυτό το τελευταίο έργο έχει ολοκληρωθεί εξαντληθεί το ταμείο μας και βεβαίως δεν θα είχε πραγματοποιηθεί αν δεν υπήρχε η προσφορά του κόσμου (μελών και μη) σε υλικά και προσωπική εργασία γνωστών και αγνώστων. Γι' αυτό το έργο μας ο κ. Δήμαρχος είναι ενήμερος επειδή ο ο ίδιος μας βοηθήσε διαθέτοντάς μας το σκαπτικό μηχανήμα του Δήμου καθώς και τα υλικά που χρειαζόταν (τοιμμένα και χαλίκι) και τον ευχαριστήσαμε γι' αυτό προσωπικά και δημοσίως μέσω του τοπικού τύπου, όπως και τους άλλους χορηγούς μας.

Άλλες δραστηριότητές μας είναι:

- συνεργασία με τους τοπικούς φορείς για την επιτυχία της Τοπικής Εθνικής Γιορτής.

- συμμετοχή στο παραδοσιακό αλώνισμα που οργανώσε ο Σύλλογος των Απανταχού Φωτεινισσών.

- ανταπόκριση σε προκλήσεις άλλων πολιτιστικών φορέων του Δήμου μας να παρρησιάζονται σε εκδηλώσεις τους.

- προώθηση δημοσίων σχέσεων με επιστολές μας σε φορείς και δημοσία πρόσωπα για ηθική και υλική υποστήριξη του έργου μας.

Και βεβαίως, η τελευταία -μέχρι στιγμής- εκδήλωσή μας που τιμήσαμε τους Δασκάλους που έχουν διδάξει και διδάσκουν στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας.

Αυτές, κ. Πρόεδρε του Δημοτικού Συμβουλίου, είναι οι δραστηριότητές του Συλλόγου μας στα 3 χρόνια της υπαρχίας του. Και θεωρούμε ότι κάποιες από αυτές έχετε και ο ίδιος αντιληφθεί, πρώτον σαν Φωτεινιστής, και δεύτερον, σαν υπεύθυνος των πολιτιστικών του Δήμου, ιδιότητα με την οποία προσκληθήκατε στην τελευταία μας Γενική Συνέλευση στις 6 Γενάρη του 2002 την οποία τιμήσατε και μάλιστα άρτια, λόγω έλλειψης χώρου στη γεμάτη αίθουσα.

Αν λοιπόν οι έσχατες θεωρήσει -όπως και ο κ. Δήμαρχος- έχοντας πάντα σαν κριτήριο τις δραστηριότητες και μόνο, ότι δεν χρειάζεται ο Σύλλογος Γυναικών στο Φωτεινό, παρακαλούμε, τώρα που ενημερώθηκε το Σώμα, να θέσετε σε ψηφοφορία το μέλλον μας.

Κι αν η ψήφοι υπερισχύσουν, τότε, ελαφρά τη καρδιά, μεθοδικά και προγραμματισμένα αναζητούμε μας. Τα «πεπραγμένα» μας όμως, κανένας δεν μπορεί να τα αλλάξει, ακόμα ούτε κι ο Θεός.

Ευχαριστούμε

Το Δ.Σ.

Σε σχολικό βιβλίο: Οι Ηπειρώτες Μολοσσοί έγιναν... Μακεδόνες!

Σε παραποιήσεις της ιστορίας οδηγεί πολλές φορές η σπουδή με την οποία γράφονται τα σχολικά εγχειρίδια. Έτσι στο βιβλίο της Β' Τάξης του Γυμνασίου των Συγγραφέων Μέλκων και Ντόλης Καραμάγια με τον τίτλο: «Αρχαία Ελλάδα, ο τόπος και οι άνθρωποι» (Αθήνα, 2001) στο κεφάλαιο Μακεδονία (σελίδα 77) διαβάζουμε τα εξής: «Είναι οργανωμένοι σε μικρά αυτοδιοικούμενα σύνολα, που έχουν δική τους ονομασία, δική τους εκκλησία, του δήμου, δική τους κρατική υπόσταση, αλλά ταυτόχρονα οργανωμένοι σε ευρύτερες πολιτικές ενώσεις, τα κοινά, π.χ. το κοινόν των Μολοσσών, το κοινόν των Αμιώνων. Αυτά διοικούνται από κληρονομικά βασιλιά. Ονομάζονται Εορδαίοι, Ελμιώτες, Μυθώνες, Λυγκαστές, Μολοσσοί, Αργεάδες, Βοττιαίοι, Βισαλτές κλπ. Ζούν με οικονομική άνεση και σήμερα η αρχαιολογική σκαπάνη έχει φέρει στο φως πολλούς επιμελημένους τάφους όχι μόνο βασιλέων και επιφανών προσώπων, αλλά και απλών καθημερινών ανθρώπων, πράγμα που σημαίνει ότι οι Μακεδόνες αναγνωρίζουν σε κάθε άνθρωπο οντότητα και προσωπική αξία».

Στο σημείο αυτό να σημειώσουμε ότι δεν μας διακρίνει κανένα πνεύμα τοποικιοτικής αντιπαλότητας. Όμως για του λόγου το αληθές έχουμε να υπογράμμουμε τα ακόλουθα. Οι Μολοσσοί είναι ένα από τα πιο επιφανή ηπειρώτικα φύλλα και γενάρχη

τους θεωρείται ο εγγονός του Αχιλλέα Μολοσσός.

Στην τραγωδία του «Ανδρομάχη» ο Ευριπίδης πραγματεύεται με τον καλύτερο τρόπο το γενεθλό μυθό των Μολοσσών. Αρκούσε μια ανάγνωση του έργου αυτού, για να αποφευχθούν τέτοια χονδροειδή σφάλματα.

Και κάτι ακόμη, από την έακουστική γενιά των Μολοσσών κατάγονται ο Μεγάλος Αλέξανδρος (από τη μητέρα του Ολυμπιάδα), ο δεύτερος ξάδερφός του Πύρρος και στα νεότερα χρόνια ο Παύλος Μελάς, που θυσίαστηκε για την απελευθέρωση της Μακεδονίας.

Καλό θα ήταν ο Δήμαρχος Μολοσσών κ. Μιχάλης Παντούλας να διαθέσει το λεωφορείο του Δήμου του, ώστε οι συγγραφείς του ανωτέρω βιβλίου και τα μέλη της επιτροπής κρίσης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου να κάνουν μια εκδρομή επί τόπου και να επισκεφθούν στο Δεσποτικό Ιωαννίνων το αρχαίο κάστρο του Ιλίου όπου βασιλεύει ο Μολοσσός και σε επίσημη έκδοση να διορθώσουν το λάθος τους, προσθετώντας και ένας ξεχωριστό κεφάλαιο για την Ήπειρο και τα δύο σπουδαιότερα έργα της, τη Δωδώνη και το νεκρομαντείο του Αχέροντα.

Νίκος Κακαϊδής
Φιλολόγος - συγγραφέας

Εκδήλωση - Γιορτή «Δασκάλου και Μαθητή»

Στις 8 Μαΐου στο Φωτεινό ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γυναικών Φωτεινού διοργάνωσε την εκδήλωση «Δασκάλου και Μαθητή». Παραθέτουμε την ομιλία της Προέδρου του συλλόγου κας Άνας Τριανταφύλλου-Ξέλη.

Ως εκπρόσωπος του Πολιτιστικού Συλλόγου Γυναικών Φωτεινού, σας καλωσορίζω στην αποψινή εκδήλωση και σας ευχαριστώ που ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας για να τιμήσουμε τους Δασκάλους που έχουν διδάξει -και διδάσκουν- στο Δημοτικό Σχολείο Φωτεινού, και να επιβραβεύσουμε τους νέους του χωριού μας που εισήχθησαν σε Ελληνικά Ανώτερα και Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα το Σχολικό έτος 2000-2001.

Σήμερα είναι 8 Μαΐου και γιορτάζουμε τη Μνήμη του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου - του Δασκάλου. Όμως ο Ιωάννης ήταν και ο αγαπημένος Μαθητής του Χριστού...

Είμαι πολύ συγκινημένη που σήμερα, ακριβώς αυτή τη μέρα, βρεθήκαμε μαζί Δάσκαλοι και Μαθητές, σε αυτόν τον ίδιο χώρο που για πάνω από 65 χρόνια λειτουργήσε ως Δημοτικό Σχολείο, δίνοντας τα φώτα σε εκατοντάδες Φωτεινιστές κι έγινε έτσι ένας ναός του πνεύματος.

Σήμερα δεν είναι μια εκδήλωση επιβράβευσης για μας. Δεν είναι μια απλή γιορτή. Είναι ένα προσκύνημα, εδώ, στον ιερό τόπο, σήμερα, στον ιερό χρόνο.

Το κτίριο που τώρα βρισκόμαστε, κτίστηκε το 1915 και έπαψε να λειτουργεί σαν Σχολείο το 1980, όταν λειτουργήσε το σημερινό Δημοτικό Σχολείο. Στη συνέχεια, στήθηκε εδώ μέσα για μερικά χρόνια Υφαντουργείο και αργότερα στεγάστηκε εδώ ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Φωτεινού.

Πριν δύο χρόνια παραχωρήθηκε για χρήση από το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο με την έγκριση της Ιεράς Μητροπόλεως Άρτης στον Πολιτιστικό Σύλλογο Γυναικών Φωτεινού. Με πλήρη τη συναίσθηση της βαριάς ευθύνης, λόγω της ιερής κληρονομιάς και ιστορίας αυτού του κτιρίου, προσωπικά προσπάθησα, ελπίζω και εύχομαι, να συνεχιστεί το έργο που άρχισε πριν από 87 χρόνια, λειτουργώντας με άλλη μορφή, σαν ένας φορέας πολιτισμού.

Όμως οι Φωτεινιστές δεν απέκτησαν Σχολείο το 1915, αλλά πολύ-πολύ νωρίτερα. Σύμφωνα με το Μητρώο Σχολείων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Άρτας, στο χωριό μας ιδρύθηκε το έτος 1887 (δηλαδή πριν από 115 χρόνια) το πρώτο 1τάξιο Κοινοτικό Σχολείο Χωσιάνων από τον τότε Δήμο Ηρακλείας, και λειτουργήσε μέχρι το 1902 με την επωνυμία Κοινοτικό Σχολείο Χωσιάνων. Από το 1902 μέχρι το 1909, λειτουργήσε ως ιδιωτικό, δηλαδή οι μαθητές πλήρωναν το δάσκαλο. Από το 1909 και για 5 χρόνια δεν λειτουργήσε. Από το 1914 μέχρι το 1920 λειτουργήσε και πάλι ως ιδιωτικό. Στη συνέχεια και για 34 χρόνια λειτουργήσε ως 1τάξιο Δημοτικό Δημοτικό Σχολείο Χωσιάνων και τότε μετονομάστηκε 1τάξιο Δημοτικό Σχολείο Φωτεινού (ΦΕΚ 35/18-2-54). Προήχθη σε 2/θέσιο το 1966 με αριθμό μαθητών 70. Το 1976 είχε 31 μαθητές και το 1980 υποβιβάστηκε σε 1/θέσιο με 21 μαθητές. Το 1988 είχε 13 μαθητές και σήμερα έχει 6.

Ο Κώστας-Μάλλιος, πατέρας του Μήτσιου Μάλλιου, ήταν «ο πρώτος δίδας» χωρίς να είναι «πραγματικός» δάσκαλος. Στη συνέχεια δίδαν Μανιώτης Κωνσταντίνος, Παπαδοπούλου Άννα, κάποια Πηνελόπη, αλλά ο πρώτος φερόμενος Δάσκαλος, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουμε από τη Διεύθυνση Α' Βάθμιας Εκπαίδευσης είναι ο κ. Μάλλιος Δημήτριος, χωριανός μας, γνωστός σε όλους μας σαν Μήτσιο Μάλλιος, ο οποίος εδώ και πολλά χρόνια ζει στο Κομπότι και σήμερα, δυστυχώς, δεν μπορείς να παρευρεθεί.

Δεύτερος Δάσκαλος στο Σχολείο μας υπηρέτησε ο κ. Μπίζας Κωνσταντίνος, και έπονται η κα Ελένη Γούσια, ο κ. Τσοχαντάρης Δημήτριος, ο κ. Κανάλας Ευάγγελος, και οι νεώτεροι.

Την αποψινή μας εκδήλωση τιμά με την παρουσία του ο προϊστάμενος Α' Βάθμιας Εκπαίδευσης Άρτας κ. Μπόζιος Δημήτριος, καθώς και η εκπρόσωπος του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Άρτας κα Ρούλα Τζουβάρα, η οποία είναι και η Δευθύντρια του Σχολείου μας. Μαζί μας επίσης είναι και ο Δήμαρχος Κομποτίου κ. Χαρίλαος Μπουραντάς.

Πριν περάσουμε στις απονομές των τιμητικών διπλωμάτων, το λόγο έχει η κα Κασσελάκη-Μαλτέζου Ευαγγελία, δασκάλα Φωτεινισσών, η οποία δεν είχε την τύχη να διδάξει η ίδια εδώ. Όμως διδούσα, σε αυτόν εδώ το χώρο.

Μετά τις ομιλίες και χαριτωμένους εκπροσώπων, έγινε απονομή επιταμών στους μαθητές και αναμνηστικών «Τιμής ένεκεν» στους δασκάλους. Οι μαθητές που βραβεύτηκαν είναι: Τσούκης Αθανάσιος του Αποστόλου, που πέρασε στη Σχολή Ικάρων. Καραγιώργος Γεώργιος του Ευαγγέλου, που πέρασε στη Γυμναστική Ακαδημία Αθηνών. Καρακώστας Χρήστος του Δημητρίου, που πέρασε στο ΤΕΙ Οικονομίας Διοίκησης Μεσολογγίου. Κασσελάκης Νικόλαος του Σωτηρίου, που πέρασε στη Σχολή Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων Πανεπιστημίου Πειραιώς. Κολεντίνης Μιχάλης του Κωνσταντίνου, που πέρασε στην Ιατρική Σχολή Αθηνών. Μπαλοδήμας Ιωάννης του Θωμά, που πέρασε στο ΤΕΙ Άρτας, τμήμα Ζωικής Παραγωγής. Πανέτας Δημήτριος του Κωνσταντίνου, που πέρασε στη Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Ναυτικού. Πανέτας Αλέξανδρος του Γεωργίου, που πέρασε (το προηγούμενο έτος) στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών και Δημ. Διοίκησης Αθηνών. Ντούλας Ιωάννης του Δημητρίου, που πέρασε στη Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Ναυτικού. Τσούκης Ευάγγελος του Αποστόλου, που πέρασε στο Μαθητικό του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Χρονοπούλου Ελένη του Νικόλαου, που πέρασε στη Σχολή Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Οι δάσκαλοι που τιμήθηκαν είναι: Μάλλιος Δημήτριος, Μπίζας Κωνσταντίνος, Γούσια Ελένη, Τσοχαντάρης Δημήτριος, Κανάλας Ευάγγελος, Σταμούλης Παντελής, Γκούντα Μαρία, Καραβάνος Τρύφωνας, Κορομηλιάς Δημήτριος, Ανδρέου Ευστάθιος, Παναγιώτης Κωνσταντίνος, Βίσιος Αλέξανδρος, Μανανάς Κωνσταντίνος, Ζάχαρης Γεώργιος, Αναγνωστός Ευάγγελος, Ξοχαράκης Γεώργιος, Μαλαμής Ηλίας, Γούσιας Ζωήτης, Κούκος Γεώργιος, Καζναφέρης Δημήτριος, Τζουβάρα Σπυριδούλα, Κανονιέρη Βασιλική, Σιγλή Βιργινία, Παπαχρήστου Βασιλική, Κολομπίνη Ιωάννης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ Π ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΠΥΡΡΟΣ»

1. 1. Στις 27/5/2001 έγινε μονοήμερη εκδρομή στο Σούλι.

2. 2. Στις 27/6/2001 έγινε εκδήλωση με διάφορες πίτες των γυναικών του χωριού.

3. 3. Διήμερες εορταστικές εκδηλώσεις το 15αύγουστο.

4. 4. Στις 8/7/2001 έγινε μονοήμερη εκδρομή στους Παξούς.

5. 5. Στις 2/9/2001 έγινε μονοήμερη εκδρομή στη Ναύπακτο-Με Μοναστήρι «Παπαροκάδων».

6. 6. Στις 23/9/2001 έγινε μονοήμερη εκδρομή Χαράδρα Βίκου-Βε Βολυδοσκεπάρη.

7. 7. Στις 29/12/2001 έγινε ο ετήσιος χορός στο κέντρο του Αλ Αντινίου με μεγάλη επιτυχία.

8. 8. Στην αίθουσα του συλλόγου τη την 1/1/2002 έγινε η κοπή της γι' πίτας και σημείωσε μεγάλη επιτυχία.

9. 9. Στις 17/2/2002 έγινε μονοήμερη εκδρομή στο Καρπενήσι.

10. 10. Δημιουργήσαμε χορευτικό με όλα τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας.

11. 11. Κατασκευάσαμε μια υπέροχη βιβλιοθήκη στην αίθουσα του Συλλόγου.

12. 12. Αγοράσαμε μαξιλάρια-τραπέζια πεζομάνδρα για τις καρέκλες του Συλλόγου μας.

13. 13. Δημιουργήσαμε το παραδοσιακό γάιτανάκι που για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια παρουσιάστηκε στο χωριό μας στις απόκριες.

14. 14. Στις 16/3/2002 μασκαρεμένες νεες γυναίκες δημιουργήσανε μια αξέχαστη βραδιά χορεύοντας γύρω από τις δυο φωτιές που ανάψαμε στην πλατεία του χωριού μας.

15. 15. Στις 17/3/2002 στην αίθουσα του Συλλόγου έγινε με μεγάλη επιτυχία η αποκριάτικη βραδιά με το συγκρότημα του Ανδρέου.

16. 16. Στις 24/11/2001 στην αίθουσα του Συλλόγου έγινε ομιλία από ανθρώπους του ΟΚΑΝΑ σχετικά με τα ναρκωτικά.

17. 17. Βάλουμε σε λειτουργία μετά από αναγκαία επισκευή το ψυγείο που είναι δωρεά στο Συλλόγο μας από την οικογένεια Δημητρίου-Αλεξάνδρας Καραβλή.

18. 18. Αγοράσαμε μικροφωνική συσκευή που είναι απαραίτητη για τις διάφορες εκδηλώσεις του Συλλόγου μας.

19. 19. Αγοράσαμε βιβλία για να εμπλουτίσουμε την βιβλιοθήκη μας.

20. 20. Παράσταση στον Νομάρχη για επιχορήγηση του Συλλόγου μας.

21. 21. Ανοίξαμε αλληλογραφία με τα Υπουργεία Παιδείας-Πολιτισμού.

22. 22. Κατασκευάσαμε δένδριο για να το στολίζουμε τα Χριστούγεννα στην πλατεία του χωριού μας.

Σημείωση: Τις δραστηριότητες του «ΠΥΡΡΟΥ» τις πήραμε από τον απολογισμό που μοιράστηκε στα μέλη στην Γενική Συνέλευση το Πάσχα στο χωριό. Ο οικονομικός απολογισμός είναι μακροσκελής και αναλυτικός και λόγω του μεγέθους του και του μικρού χώρου της εφημερίδας μας δεν μπορούμε να τον δημοσιεύσουμε. Πάντως το υπόλοιπο για την νέα χρονιά είναι 1951.52 ευρώ.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 15 - 05 - 2001 ΕΩΣ 20 - 05 - 2002

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Συνδρομές μελών και συνδρομητών	4.613,16 €	Εκτύπωση εφημερίδας	2.456,93 €
Οικ. Ενίσχυση σε μνήμη	58,69 €	Διανομή εφημερίδας (Χωριό)	88,69 €
Εκδρομή Μυστρά	381,51 €	Ταχυδρομικά	395,62 €
Χορός	340,00 €	Καμπάνα Παναγίας	465,42 €
		Γενική Συνέλευση	131,28 €
		Βιβλία μαθητών δημοτικού	63,39 €
		Συνδρομές	88,04 €
		Αρτοκλασία 15Αύγουστου	45,49 €
		Καθαρισμός αίθουσας Πολ. Κέντρου	58,69 €
		Εκδρομή Μυστρά	424,94 €
		Είσοδος κάστρου Μυστρά	102,13 €
		Χορός – Πίτα	241,00 €
		Γραφικά	53,89 €
		Κορνίζα πίνακα Γ. Βαγενά	44,92 €

ΣΥΝΟΛΟ:	5.393,36 €		4.660,43 €
Προηγούμενο υπόλοιπο:	+ 1.881,36 €		

Μείον Έξοδα :	7.274,72 €		
	- 4.660,43 €		

Υπόλοιπο ταμείου:	2.614,29 €		
-------------------	------------	--	--

Ο πρόεδρος			Η ταμίας
------------	--	--	----------

Γιάννης Χαβέλας			Σούλα Σαπρίκη
-----------------	--	--	---------------

ΣΧΟΛΙΟ ΣΕ ΠΟΙΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

«Ελευθερία. Πόσα στο όνομά σου
διαπράττονται εγκλήματα»
ΚΥΡΙΑ ΡΟΜΑΝ

Πρόκειται για σχόλιο πάνω σε ποίημα-

Μνήμες προβληματισμού Ουδέν καλό αμιγές κακού

Του Ηλία Ιωάν. Κασιμπόκη

Ηταν χρόνια δισεκτα και μέρες βουρκομένες. Αναφέρομαι στην πολυτάραχη και πολυκύματη δεκαετία του σαράντα, αθώστες και εφιαλτικές μνήμες του παρελθόντος. Αν και έχει παρέλθει μισός αιώνας και πλέον απ' εκείνη τη μαύρη, έρμη και άραχλη εποχή, αυτά που θα σας αφηγηθώ τα θυμάμαι όλα, σαν να τα έζησα χθες, να, σαν χθες.

Συνέβησαν κατά τη διάρκεια του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου -του πιο αιματηρού και καταστρεπτικού στην ανθρωπινή ιστορία- αλλά και ύστερα, όταν οι γερμανοί κατακτητές αποχώρησαν απ' την Πατρίδα μας. Ήμουνά τότε πιτσιρικάς, μπόμπιρας. Νιώθω την ανάγκη να τα εξιστορήσω όλα αυτά, για να μη με κουνήσουν οι Ερινύες αν και είμαι αθώος.

Εκείνη η μέρα του Δεκέμβρη μ' έναν κατάρμινο ουρανό από πυκνά μολυβένια και απειλητικά σύννεφα του σαράντα τέσσερα, φώλιασε στη μνήμη μου ως η πιο μαύρη, σκοτεινή, θλιβερή και ζοφερή μέρα της ζωής μου. Βίωσα ένα βαθύ ψυχικό τραύμα και ένα πρωτόγνωρο σωματικό αίσθημα πόνου. Φθινόπωρο πριν πενήντα έξη ολόκληρα χρόνια. Τα φρουτούδεντρα, γυμνοί έγκλινο σκελετοί από την καταπράσινη φυλλωσιά τους κι από τα γιγνόμενα γευστικά κι ολόφρεσκα φρούτα τους ντύνονται με την φθινοπωριάτικη μελαγχολία και θλίψη: κτών απ' αυτά, το φυλλορόσηφο απλώνεται και σχηματίζει ένα απαλό ωχροπράσινο στρώμα, σαν περσικό χαλί, ένα πραγματικό τρικουβέρτο γλέντι και πανηγύρι των ματιών.

Οι γκεσταπίτες γερμανοί και οι μελανοχιτώνες Ιταλοί -φρούτα του Ναζισμού και του Φασισμού- είχαν φύγει από τη χώρα μας, αφού πρώτα ολοκλήρωσαν το «θεάρεστον και μεγαλειώδες» έργο τους. Σκοτώμιο, εκτελέσεις, βασανισμιοί, εμπρησμοί, απαγχονισμοί, βιασμοί, πυρπολήσεις, ολοκαυτώματα. Πείνα, γύμνια, δυστυχία, απόγνωση.

Φεύγοντας αυτά τα άγρια και ανήμερα θηρία -γεννήματα και θρέμματα του πολέμου- έφυγε απ' εμάς, από πάνω μας, ένα ασήκωτο βάρος, το πλάκωμα της σκαριάς. Έφυγε από μέσα μας ο φόβος, ο τρόμος, ο πανικός, η μόνιμη αισθητήματα και συναισθησιακά εκείνες τις βαρυχειμονιάτικες, σκοτεινές και ατέλειωτες μέρες και νύχτες.

Γινηκαμε και πάλι «αφεντικά» στις αχροκαλύβες μας - τα σπίτια μας -ήδη τα είχαν κάψει. Όλο το χωριό που είχε καταφύγει στις θαμνόφυτες ραχοώλες και πυκνοδαμμένες πλαγιές και λαγκαδιές και ζούσε σαν τους τυρλοπόντικες και αρουραίους για να σωθεί απ' τους ανειθιμότερους «επισκέπτες», γύρισε στον κατακαύσινο και ερειπωμένο τόπο του. Η χαμοζωή στο χωριό άρχισε να ξαναβρίσκει τον ρυθμό της: Κυλούσε ήρεμα, ήσυχα, φτωχικά, με τις καθημερινές γεωργικές και κτηνοτροφικές απασχολήσεις των κατοίκων. Ο καιρός περνούσε χωρίς όνειρα, στόχους, ελπίδες. Μεροδούλι, μεροφά το μοναδικό μας όνειρο.

Εγώ κι ο ξάδερφός μου ο Κώστας βοσκούσαμε τα πρόβατα στον κόμπο του χωριού μας, όμως με κάποιον περιορισμό. Υπήρχε μια απαγορευτική οροθετική γραμμή που ξεκινούσε από την πόλη της Άρτας και κατέληγε στο επίνειό της, την Κόπρανα, ακολουθώντας τον αυτοκινητόδρομο αυτής της διαδρομής. Στην κυματοιστή, δαντελωτή και με αραία θαμνώδη βλάστηση λοφοσειρά Άρτας-Κόπρανας, που έμοιαζε σαν σταχτόχρωμο περιδέραιο, στρατοπεδεύσαμε οι αντάρτες του ΕΔΕΣ. Στις απέναντι προς ανατολάς και πέραν του αυτοκινητοδρόμου αδέντρες ράχες, θαμνοσκεπείς πλαγιές και λαγκαδιές, ήταν στρατοπεδευμένοι οι αντάρτες του ΕΛΑΣ. Οι σχέσεις των αντάρτων ήταν -αν όχι άριστες- καλές σε βαθμό που ανταλλάσσαν και φιλικές επισκέψεις μεταξύ τους στις ελεγχόμενες περιοχές απ' τα αντίπαλα στρατόπεδα.

Σ' αυτές τις συνθήκες «ακατανόητες για μένα τότε» εμείς οι δύο ως τοσπάνηδες (εγώ περιστασιακά), διαφεντεύαμε όλο τον κόμπο -ένα εκτεταμένο τοπικό λιβάδι- όπου τα πρόβατά μας βοσκώνα χανότανε μέσα στον πλούσιο σε βλάστηση λιβαδότοπο. Έτσι το κοπάδι δεν είχε ανάγκη από φύλαξη, και εμείς γιγνήκαμε φρουτοσυλλέκτες του κόμπου. Σύκα, ρόδια, λωτοί, κυδώνια, δαμάσκηνα,

να, τα λιγοστά που είχαν απομείνει στη διάθεσή μας.

Αργά και σταθερά, όμως ανεπαίσθητα, το μελαγχολικό ωχροκίτρινο φθινόπωρο έφευγε παραχωρώντας τη θέση του στον σκυθρωπό, κατηφή και παγερό γεροχειμώνα. Ο ερχομός του χειμώνα περιόρισε τις γεωργικές δραστηριότητες έτσι που ο κάμπος να είναι ερημιμμένος, όμως όχι για μας τους δύο. Από το ένα και το άλλο μέρος της απαγορευμένης οροθετικής γραμμής, υπήρχε η νεκρή ζωή για όλους τους άλλους. Κανένα στρατόπεδο δεν ενοχλούσε η παρουσία μας στη νεκρή αυτή ζώνη. Ο Δεκέμβρης εκείνη τη χρονιά μας ήρθε κατάφορος από βροχές και χιόνια. Μπήκε με πολύ άγριες διαθέσεις. Καταρρακτώδεις βροχές, τουσυχτερό κρύο, βοριάδες παγωμένοι και χιονοπτώσεις αδιάκοπες.

Αυτή η βαρυχειμωνία μας ανάγκασε να κοιμώμαστε στις αχροκαλύβες - καλύβες που μας χρησιμοποίησαν ως αποθήκες ζωοτροφών. Δεν υπήρχε πιο ζεστός χώρος από καλύβα γεμάτη με άχυρα. Δεν ήταν τυχαίο που το Θεϊον Βρέφος -ο Χριστός- γεννήθηκε σε φάτνη (παχνί με άχυρα) αλόγων, όπως αναφέρουν τα ιερά βιβλία. Σε μια τέτοια αχροκαλύβα κοιμώμασταν εγώ και ο αδελφός μου ο Μήτσος, που βρισκόταν στην περιφέρεια του χωριού (τοποθεσία Ελές). Αν και έξω φυσούσε με λύσσα ο παγωμένος βοριάς σχεδόν κάθε βράδυ, εμείς μέσα αποκαιζώναμε τη ζεστότητα και θαλωπύρι του «παλατιού μας».

Έτσι συνέβη και εκείνη τη νύχτα. Κοιμηθήκαμε από βραδύς νωρίς, όπως το συνηθίζαμε. Όμως ξυπνήσαμε τα χαράματα πολύ πρωί, από βιαστικό, μονότονο, ρυθμικά βήματα, τριών ή τεσσάρων ατόμων, που περνούσανε στο δρόμο. Η καλύβα μας ήταν κοντά στο δρόμο έτσι, που ο κάθε περαστικός γινότανε αντίληπτος. Τα θυρωβώδη και ρυθμικά βήματα τους συνοδεύονταν και από ζωηρές συζητήσεις. Ακόμα δεν είχε φέξει καλά. Το σκοτάδι ολόγυρά μας εφιαλτικό κρεμότανε από τα δέντρα. Δεν προφθάσαμε καλά-καλά να διερωτηθούμε τι συμβαίνει -ήτανε κάτι το ασυνήθιστο για μας αυτό- και ακούγονται οι πρώτοι πυροβολισμοί. Ακολουθεί καταγιάσιμος από πυροβολισμούς, ριπές αυτομάτων όπλων, πολυβόλων, βολές όλμων και πυροβολικού.

Σηκωθήκαμε αμέσως, ντυθήκαμε και πήγαμε στην καλύβα -σπίτι μας- στο χωριό. Όλη η γειτονιά στο πόδι. Παρακολουθήσαμε με αγωνία και θλίψη βλάντονα και ακούγοντας αυτό που δεν θέλαμε να πιστέψουμε. Ομοβροντίζεις όλμων, πυροβόλων και άλλων όπλων δημιουργούσαν ένα οπτικοακουστικό πανδαμνίο. Φωτοβόλδες και φλογόβολα όπλα κάνανε τον ουρανό να γαργαλάει όπως με τα βεγγαλικά και τα πυροτεχνήματα σε εορταστικές εκδηλώσεις. Ο παραλογισμός, η παραφροσύνη και η τρέλα των ανθρώπων στο απόγειό τους. Όλη αυτή η καταστρεπτική μανία των ανθρώπων στο αποκορύφωμά της, μαζί δε με όλα αυτά ακολουθεί και ο χορός του θανάτου, ο γιος του Ερέβους και της Νύχτας. Είδαμε τους «κινητές» ν' ανάβουν φωτιές όταν κυριεύανε θέσεις «αντιπάλων» χωρίς να σκεφθούνε οι «θριαμβευτές» ότι μέσα σ' αυτές καίγοντανε τα όνειρα, οι ελπίδες και οι στοχασμοί όλων μας.

Μέσα σε λίγες μέρες αυτός ο αελοφωτόνος σπαράγμος σταμάτησε. Αυτή η αιματηρή εμφύλια διαμάχη αντάραξε τον ΕΛΑΣ. Οι σχέσεις των αντάρτων ήταν -αν όχι άριστες- καλές σε βαθμό που ανταλλάσσαν και φιλικές επισκέψεις μεταξύ τους στις ελεγχόμενες περιοχές απ' τα αντίπαλα στρατόπεδα.

Σ' αυτές τις συνθήκες «ακατανόητες για μένα τότε» εμείς οι δύο ως τοσπάνηδες (εγώ περιστασιακά), διαφεντεύαμε όλο τον κόμπο -ένα εκτεταμένο τοπικό λιβάδι- όπου τα πρόβατά μας βοσκώνα χανότανε μέσα στον πλούσιο σε βλάστηση λιβαδότοπο. Έτσι το κοπάδι δεν είχε ανάγκη από φύλαξη, και εμείς γιγνήκαμε φρουτοσυλλέκτες του κόμπου. Σύκα, ρόδια, λωτοί, κυδώνια, δαμάσκηνα,

προβάτα μας στον κόμπο για βοσκή.

Δεν είχανε περάσει δυο βδομάδες από τις φονικές μάχες που γίνανε ανάμεσα στις αντίπαλες αντάρτικες μονάδες όταν εμείς βρεθήκαμε στην Λάμπρα: ένα λιβάδι κοιντικό με διάσπαρτους θάμνους από παλιούρια και λυγαριές κυρίως και ποικιλία από άλλα αγριόχορτα, με φυσική περιφραγή από τις τρεις πλευρές, λόγω της πετρώδους λοφοσειράς που υπήρχε και με αγκαθωτό συμπατόπλεγμα η τέταρτη πλευρά, η βοσκοτόπος για τ' άλλα του χωριού μας την άνοιξη και το φθινόπωρο. Αυτή η λοφοσειρά φιλοξενούσε αντάρτες του ΕΔΕΣ.

Περπατώντας νωχελικά κι αμέριμνα για να πάμε στα πρόβατά μας βρεθήκαμε μπροστά σ' ένα θέαμα τόσο αποτρόπαιο όσο και μακάβριο. Μπροστά στη νεκρή πόρτα καταγής δύο άνθρωποι, ο ένας δίπλα στον άλλον, με νεκρωμένα τα προσώπιά τους και με ορθά ναυαγία και ερωτηματικά μάτια, που ο φόβος από την αγωνία της ζωής και του θανάτου ζωοφαιζότανε σ' αυτή τη νεκρική τους όψη. Συγκλονίστηκα. Βουρκώσανε τα μάτια μου. Η ανάσα μου αιωράνα έδωκε.

Αυτά σ' αυτά έδωκε. Στοιχισμένοι πια, στεκόμουν μπροστά στους νεκρούς με ματιές χαμένες στον απέραντο ορίζοντα, προσπαθώντας ν' αποφύγω τ' ασάλευτα μάτια τους, που με κοιτούσαν επίμονα και ερευνητικά ως αν μου ζητούσαν ευθύνες γι' αυτό το ανασυρτήμα.

Ο ένας σαν εσταυρωμένος, όχι επάνω σε ξύλινο σταυρό όπως ο Χριστός, αλλά κατάκαμα, καταγής, σ' αυτό το χώμα που πατάμε. Είχε σκυλευθεί υποβέθω από το θύτη-φονικό. Μονάχα τα εσώρουχα είχε επάνω του. Κάτωχρος με ολόκληρα τα μάτια στραμμένα στον ουρανό, νόμιζες ότι θα σου μίλούσε ή ότι έκτενε τις θεϊκές δυνάμεις να σταματήσει αυτή η κατάρμινα ανάμεσα στους ανθρώπους, που λέγονται πύλεμος. Ο άλλος, ένας μελαγχρινός με γλυκό πρόσωπο ν'άντρας, προσπαθώντας να φυλαχθεί από τη σφαίρα του «ήρωα-νικητή» -αλίμονο και τριαλί- έπεσε καταγής έχοντας το ένα του χέρι ως προσκέφαλο και το άλλο φυλάγοντας το πρόσωπό του, νόμιζες ότι έπεσε να κοιμηθεί. Ήτανε ντυμένος. Το πάθος του φανατισμού, η ιδεολογική, ιστορική και συναισθηματική φόρτιση και η «λογική» του νικητή οπλίσανε το χέρι του θύτη-φονιά.

Αυτή η αποκρουστική, φρικαστική και ανατριχιαστική εικόνα μου έμεινε βαθιά χαραγμένη στη μνήμη μου - σκηνη ανεξίτηλη, συγκλονιστική, εφιαλτική. Έφυγα απ' εκεί συντετριμμένος, ανθρώπινο ράκος αλλά και διαλογιζόμενος. Πρώτη φορά έβλεπα σκοτωμένους ανθρώπους, ελπίω και τελευταία. Με είχε κατακυριεύσει ένας φόβος, ίσως ο φόβος του θανάτου. Ποτέ ο άνθρωπος δεν συμβιβάστηκε με την ιδέα του θανάτου, αν και είναι αναπόφευκτος.

Ακόμη και τώρα βλέπω μπροστά μου έναν άντρα - «ήρωα» για την ιστορία, να σκοπεύει και να πυροβολεί το υποψήφιο θύμα του και αιτώ (το θύμα) να ζητάει έλεος σωτηρίας, χωρίς να το ακούει κανείς, ικετεύοντας και παρακαλώντας το θύτη του να του σεβασθεί τη ζωή (αυτό το υπέρτατο αγαθό). Αλήθεια τι φρίκη!!! Εδώ σταματώ. Δεν μπορώ να συνεχίσω την περιγραφή της ψυχικής κατάστασης ενός μελλοθανάτου, γιατί μου είναι αδύνατον να δώσω με λέξεις όλους τους λεπτούς μακάβριους ιδιαισιμούς και αποχωρήσεις μια επερχόμενης εκτέλεσης συνανθρώπου μου. Αυτό είναι έργο μεγάλων λογοτεχνών, ανατόμων της ανθρώπινης φύσης.

Όμως εγώ, δεν αντέχω αυτούς τους «ιστορικούς ηρωισμούς». Μακριά από μένα αυτή η ιστορία που ηρωοποιεί τους «κινητές».

Εκείνη την εποχή -όντας μικρό παιδί- δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί συνέβησαν αυτά τα τραγικά, δραματικά και απάνθρωπα γεγονότα.

Διαβάζοντας αργότερα το καταπληκτικό έργο του μεγάλου φιλοσόφου ποιητή Πολύβ. Δημητράκουπουλου «Ο αιδηρά Διαθήκη» και μάλιστα το κείμενο με τίτλο «ο κρεμασμένος», Εκρημασμένα από τις απορίες που ήμουνα καθηλωμένος. Διαβάστε το και 'σεις προσεχτικά.

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΗ

- Ο νεοσύστατος δήμος ΑΓΝΑΝΤΩΝ κλείνοντας τρία χρόνια λειτουργίας πραγματοποιήσει σαράντα δημοτικά συμβούλια. Τα πέντε έγιναν στα Λεπανά, τρία στο Γραϊκικό, δύο στα Κουκουλικά, τέσσερα στον Καταράκτη και τα υπόλοιπα στην έδρα του δήμου στα Άγναντα.

- Ο Δήμαρχος Χρήστος Χασιάκος όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος επ' ευκαιρία των εορτών θα συναντηθεί στην Αθήνα με φορείς και συλλόγους του δήμου μας που έχουν έδρα στην Αθήνα, για να συζητήσουν διάφορα θέματα και να ανταλλάξουν ευχές. Επίσης ο δήμαρχος θα επισκεφθεί όλα τα δημοτικά διαμερίσματα για να συζητήσει, να ακούσει τους κατοίκους των δημοτικών διαμερισμάτων και να ανταλλάξει ευχές.

- Αξίζει να σημειωθεί ότι ο δήμαρχος επισκέπτεται τακτικά τα τοπικά διαμερίσματα όπου πραγματοποιούνται διάφορες συγκεντρώσεις σε καφεενεία ή άλλους χώρους και να είναι πάντα πολύ κοντά στους κατοίκους και τα προβλήματα τους και στα έργα που εκτελούνται. Είναι άξιος συγχαρητηρίων, ελπίζουμε και ευχόμαστε να συνεχίσει έτσι την πορεία του, γιατί μέχρι τώρα οι στατιστικές του αναδεικνύουν ως τον καλύτερο Δήμαρχο του Νομού Άρτας. Και εμείς του ευχόμαστε να συνεχίσει έτσι.

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», αρ. φύλλου 76, Οκτ.-Δεκ. 2001)

Αναδημοσίευσάμε τα παραπάνω σχόλια της εφημερίδας «ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» για να δούμε πώς λειτουργούν οι δημοτικές αρχές που ορίζονται τους δημότες τους, για να μπορούμε να κάνουμε τις συγκρίσεις μας. Ο δικός μας ο δήμος πόσα συμβούλια πραγματοποιήσει στις Σελλάδες και το Φαϊντό; Πόσες συγκεντρώσεις-ενημερώσεις έκανε στα τρία χωριά μας; Έγινε καμία συγκεντρωτική-ενημέρωση για τους αποδήμους δημότες στην Αθήνα; Γιατί δεν θέλουν να είναι ενημερωμένοι οι δημότες του δήμου μας; Φοβούνται τον διάλογο; Θέλουν να κρύψουν κάτι; Μήπως δεν έχουν να παρουσιάσουν δραστηριότητα και έργο; Δεν νιώθουν την ανάγκη να ενημερώσουν τους δημότες τους; Φοβούνται την κριτική; Δεν επιθυμούν να ακούσουν τις προτάσεις και τους προβληματισμούς των δημοτών τους; Φαίνεται ότι κάποιοι έχουν ακόμη την παλιά νοοτροπία του αφεντή-άρχοντα που θέλουν τον πολίτη-δημότη, ανημέρωτο κι απλό ψυροφόρο για να μπορούν να νέμονται την εξουσία. Κάποιοι πάνω απ' όλα ενδιαφέρονται για την διαχείριση του δημόσιου χρήματος και για τον μισθό τους. Αξίος ο μισθός τους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συνδημότισσες και Συνδημότες,

Δεν απομένει πολύς χρόνος από την στιγμή που θα κληθείτε να εκλέξετε τον Δήμαρχο και το νέο Δημοτικό Συμβούλιο που θα χειριστούν τις τύχες του Δήμου μας για την επόμενη τετραετία (2003-2006).

Μετά από ώριμη σκέψη και έντονο προβληματισμό αποφάσισα να είμαι και εγώ μεταξύ αυτών που θα διεκδικήσουν το αξίωμα του δημάρχου στις δημοτικές εκλογές του Οκτωβρίου του 2002.

Η επιθυμία πολλών συνδημοτών μας, η ανησυχία τους και η δική μου ανησυχία για το μέλλον αυτού του δήμου με οδήγησαν στην απόφαση να ηγηθώ ψηφοδελτίου που, πέρα από κομματικούς χρωματισμούς και πολιτικές πεποιθήσεις, θα εκφράζει όλους τους συνδημότες μας. Στόχος μου είναι ένας συνδυασμός με άτομα καταξιωμένα στην τοπική κοινωνία, που θα ικανοποιούν τις αυξημένες απαιτήσεις της και θα παλεύουν μαζί μου για την επίλυση των μεγάλων προβλημάτων της.

Με σεβασμό στον θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στις δημοκρατικές διαδικασίες, στην τοπική κοινωνία μας και στον κάθε συνδημότη μας ξεχωριστά, σας καλώ να ενσωματώμε τις δυνάμεις μας και να συμπεριενομούμε, γιατί... το παρόν περνάει γρήγορα και το μέλλον δεν περιμένει.

Κομπότι 20.6.2002

Με εκτίμηση

Ευστάθιος Γιαννουλής

- Γλώσσα και ιστορία, είναι τα ακρόβαθρα κάθε έθνους.

- Η παιδεία και η ηθική είναι σχεδόν τα μόνα που δημιουργούν τον καλό άνθρωπο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

ΒΙΒΛΙΟ - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΡ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ

«Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΜΠΟΤΙΟΥ»

Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, του αξίου συγγραφέα, εκπαιδευτικού - θεολόγου - αρχαιολόγου κ. **Δημήτρη Γρηγ. Γιαννούλη**, από το Κομπότι της Άρτας, που αξιόλογα ν' αποκτήσω, μου ήρθε στη μνήμη εκείνη η ευαγγελική ρήση του Λουκά: «Εκ γαρ του περισσέυματος της καρδιάς λαλεί το στόμα αυτού» (6/45).

Ένα βιβλίο, γραμμένο με νου και καρδιά: Μια έκδοση, του Συλλόγου φίλων παλαιάς εκκλησίας Αγίου Γεωργίου Κομποτίου και της Αδελφότητας Κομποταίων «ΣΚΟΥΦΑΣ-ΓΕΡΟΣΤΑΘΗΣ».

Το τρίπτυχο: ιστορία - τέχνη - παράδοση, είναι το θησαύρισμα στις εκατόν εβδομήντα τρεις (173) σελίδες του, καταγραμμένο με επιμέλεια, τεκμηρίωση, μεράκι και αισθητική, που δεχεται και υποδέχεται φιλόξενα και στοργικά τον κάθε αναγνώστη. Γράμματα, που διαβάζονται με άνεση, με δεκάδες έγχρωμες φωτογραφίες, καθώς και ασπρόμαυρες και άλλα πολύτιμα και σπάνια τεκμήρια.

Μια απλογραμμένη έρευνα και μελέτη, με σαφήνεια και ακρίβεια, χωρίς περιττολογίες και βασιαντιστικούς γρίφους.

Μια γνήσια επιστημονική εργασία. «Το πόνημα αυτό, είναι διπλωματική εργασία των μεταπτυχιακών σπουδών του συγγραφέα, η οποία υποβλήθηκε στην Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και βαθμολογήθηκε με ΑΡΙΣΤΑ», όπως αναφέρεται σε προλογικό του σημείωμα.

Χωρίζεται σε δύο κυρίως μέρη:

Α. α) Συνοπτική ιστορία του χωριού, μέχρι την απελευθέρωση από τους Τούρκους (1881). β) Χωρογραφία - πρώτες αναφορές. γ) Ιστορική διαδρομή από την ίδρυση του ναού (1741) μέχρι την απελευθέρωση. Β. α) Ο ιερός ναός του Αγίου Γεωργίου, θέση και περιγραφή. β) Αρχιτεκτονική του ναού. γ) Το οικονομικό πρόγραμμα. δ) Το τέμπλο. ε) Οι Δεσποτικές φορητές εικόνες. στ) Ιερά σκεύη - βιβλία.

Είναι μια απόφαση ωραία ιστορική αλήθεια, αλήθειες, που τιμά όλους τους συντελεστές αυτού του εξαιρετικού βιβλίου.

Διαβάζοντας το, μαθαίνεις, τέρπεισαι, ηρεμείς, αναβαπτίζεσαι ηθικοπνευματικά, καμαρώνεις σεινιά, σίγουρα όμως αισθάνεσαι, πως ετούτος ο λαός έχει πνευματικές ανησυχίες, πνευματικά ενδιαφέροντα, ηθικές και εθνικές ανατάσεις, δημιουργικότητα, πως είμαστε άνθρωποι με περίσσεια ανθρωπιά και συγκινητικές ευαισθησίες ελπιδοφόρες.

ΑΥΤΟ το βιβλίο, δεν πρέπει να λείπει από καμιά Κομποταϊκή, κυρίως, οικογένεια και όχι μόνον!

Δικαιωματικά, κατακτά το δημόσιο έπαινο.

Γιάννης Ν. Χαβέλας

«ΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ»

Του φιλόλογου Κώστα Θ. Γιαννέλου

Μια αξιόλογη καλαίσθητη επανέκδοση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Άρτας, είναι το βιβλίο, με τον πιο πάνω τίτλο, του συγγραφέα, φιλόλογου Λυκεϊάρχη κ. **Κώστα Θ. Γιαννέλου**.

Κανονικών διαστάσεων 158 σελίδων, που πρέπει να εμπλουτιστούν, προεχόντως, οι βιβλιοθήκες του νομού μας.

Είναι η δεύτερη έκδοση, πιο πολυελέιδη, πιο εμπλουτισμένη, από την πρώτη έκδοση του Δήμου Αρταίων το 1990.

Το βιβλίο χωρίζεται σε δύο μέρη, με πλούσιες έγχρωμες φωτογραφίες και κείμενα απλογραμμένα και γλαφυρογραμμένα, με μεράκι και πάθος, με υπευθυνότητα, ικανότητα και τεκμηρίωση, που κατακτούν ευφρόσυνο τον αναγνώστη.

Στο πρώτο μέρος, αναφέρονται τα **βυζαντινά μνημεία** της πόλης και της ευρύτερης περιοχής του νομού μας, όπως ενδεικτικά, η Παργγορίτισσα, η Αγία Θεοδώρα, ο Άγιος Βασίλειος, η Κάτω Παναγιά, η Παναγιά η Βλαχέρνα, η Κόκκινη εκκλησιά και αρκετοί άλλοι ναοί και μοναστήρια, καθώς και το θρυλικό γεφύρι και το κάστρο της Άρτας.

Στο δεύτερο μέρος, αναφέρεται στα **μεταβυζαντινά μνημεία**, ναούς και μοναστήρια ολόκληρου του νομού μας, που ξεπερνούν τα σαράντα (40).

Το πνευματικό αυτό πόνημα, έρευνας και μελέτης, είναι μια ανεκτίμητη πολιτιστική κιβωτός, μια πολύτιμη προσφορά στον τόπο, στον πολιτισμό, στην ιστορία, στην επιστήμη, στην αδιαμφισβήτητη αλήθεια, στην ελληνική μας γραμματεία.

Στον πρόλόγο του, σ' αυτό και γι' αυτό το βιβλίο, ο νομάρχης Άρτας κ. Λάμπρος Ρίζος, τελειώνει με τούτη την πρόταση: «Όλος αυτός ο ιστορικός και καλλιτεχνικός πλούτος, μιας ένδοξης εποχής «Λωτανοεί» με τον καλύτερο τρόπο, μέσα από τις σελίδες αυτού του βιβλίου, για το οποίο αξίζουν θερμά συγχαρητήρια και ευχαριστίες στον εξαιρετικό φιλόλογο κ. Κώστα Γιαννέλο, η αρλοκερδής και πλήρως ανιδιοτελής αυτή η προσφορά του οποίου αναμφισβήτα θα αναδειχθεί όσο της αξίζει η «εξεχασμένη» Βυζαντινή Άρτα».

Για να εκτιμήσεις, να αγαπήσεις και προστατεύεις κάτι, πρέπει να το γνωρίζεις.

Γιώργος Ε. Τζουβάρας

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΘΕΟ ΤΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΜΑΣ

Μιχάλης Περάνθης (1917-1984)

Ο «ανθοειδής»

Αναδημοσιεύουμε αποσπάσματα από το εξαιρετικό έργο «Μιχάλης Περάνθης - Ο άνθρωπος του πνεύματος του φιλόλογου κ. Δημήτρη Γ. Παυλίδη, δημοσιευμένο στο περιοδικό ΣΚΟΥΦΑΣ, τεύχος 90-91, σελίδες 195-205, που εκδίδει ο ομώνυμος Μουσικοφιλολογικός σύλλογος Άρτας.

μεταξύ τριών χιλιάδων υποψηφίων) και λαμβάνει το Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών «Αριστείας ένεκεν».

Η επίσημη εμφάνισή του στα Γράμματα γίνεται με την ποιητική Σύλλογ: «Τα πρώτα τραγούδια», το 1937 και με το ψευδώνυμο: Όλμος Περάνθης.

...Η παιδεία, η γενικόφερτη καλλιέργεια του χειραγώγησαν την πένα του σε μια θαυμαστή κατοχή του γλωσσικού του οργάνου, σε μια αίσθηση της γλώσσας ισόρροπη και υπάκουη στα κλειδιά της γραφής. Ο λόγος του κελάρυζε καθαρός, στργγυλός, σμιλεμένος... Επιμελείται την έκδοση της μετάφρασης και των σχολίων του Λαμάρτος Αδαμάκη των Σολωμώντος, από τον αξιόλογο Παννιώτη ποιητή Γιοσάφ Ελνιά. Πολύ αργότερα, το 1960, κυκλοφορεί δύο βιβλία του. Το πρώτο ήταν η έκδοση των απάντων του Κερκυραίου ευπατρίδη ποιητή Λορέντζου Μαβίλη.

...«Η Μεγάλη Ανθολογία της ποιήσεως» καλύπτει την περίοδο από τον δέκατο αιώνα ως τις μέρες μας κατανεμημένη στις ενότητες: Βυζαντινή και Κριτική ποίηση - ποίηση της Τουρκοκρατίας και μετεπαναστατική - Νεοελληνική ποίηση και δημοτική τραγούδι.

...Μας εκπλήσσει ο αριθμός των συγγραφέων που ανθολογούνται και δεν είναι λίγοι: εξακόσια είκοσι δύο πεζογράφοι, ογδόντα επτά κείμενα αγωνιστών του '21, καθώς και πενήντα δύο ανώνυμα κείμενα.

...Από τις πρώτες αγάπες της ζωής του ήταν ο πονεμένος, πρόωρα χαμένος Ηπειρώτης ποιητής Κώστας Κρυστάλλης. Τον τιμώρε πολλοπλά ο Περάνθης.

...Στον βαιώνον παράλληλα η λεπτότατη λυρική φύση, η λεπταίσθητη καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία, με την ρωμαλαία προγονική καταβολή: την Βουινία, την πατριωτική, τον προμαχώνα της εθνικής ιδέας και τιμής, την Ήπειρο. Μέσα στο πνεύμα αυτό είναι γραμμένες οι μελέτες και οι διαλέξεις του οι σχετικές με την Ήπειρο και τα τέκνα της. Έδωσε αρκετές διαλέξεις ο Περάνθης στα Γιάννενα και στην Άρτα...

...Το έργο που κατέδειξε πόσο Ηπειρώτης, πόσο αρχέγονος είναι ο «ανθοειδής Περάνθης», κατά την έκφραση του κριτικού Ανδρέα Καρανάνη, είναι το ιστορικό του μυθιστόρημα: «Οι Σουλιώτες»... Και ο Περάνθης μπορεί να χαρακτηριστεί εθνικός συγγραφέας, με την έννοια ότι οι χαρακτηρισμοί του, είτε δανειζόμενοι από την ιστορία, είτε πλασμένοι από την γονιμοποιο δρόση της φαντασίας, δεν είναι τύποι αυθεντικά νεοελληνικοί μόνο... Την ημέρα που κοιμήθηκε Παρρασκευή, τρεις Αυγούστου 1984, χάσαμε Αφενικά την λαλιά, το τραγούδι του Κορυδαλλού, που αντιπροσώπευε ο Μιχάλης Περάνθης...

...Με την άδεια του και τον σεβασμό μας στον κ. Παυλίδη, αναφέρουμε, πως τα βιβλία που εξέδωσε ο Περάνθης ξεπερνούν τα σαράντα (40). Ενδεικτικά μόνον, αναφέρουμε:

«Ελληνική πεζογραφία» σε 5 τόμους, «Ποιητική ανθολογία», σε 3 τόμους, «Διάσκα διαλέξεις», «Κεφάλαια νεοελληνικής λογοτεχνίας», «Δοκίμια», «Γυμνασίες», «Απαντα Κρυστάλλη», «Αμβρακία», «Ελληνικά δημοτικά τραγούδια», κτλ.

ΦΩΤΟ - ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ράφτης και ψάλης του χωριού μας Χρήστος Παπαπάνος με τον φαντάρο Βασίλη Σαπρίκη, (φωτογραφία του 1953) στα χωματίνα σοκάκια του χωριού μας.

ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΣΕΡΓΙΑΝΝΗ

Καλή μέρα και καλό Καλοκαίρι

□ **Έφθασε η ώρα μας.** Αρκετά μας υποτίμησαν, μας αγνόησαν και μας χαστούκισαν. Πρέπει να αποδείξουμε ότι είμαστε ελεύθεροι και όχι προσκυνημένοι ραγιάδες. Οι πρόγονοί μας δεν φοβήθηκαν ούτε κατακτητές, ούτε ταιφικάδες. Υπήρξαν πρωτοπόροι στους αγώνες για την ανατροπή τους. Μας έδειξαν το δρόμο. Εμπρός λοιπόν.

□ **Επικειμένων των δημοτικών εκλογών,** ας έχουν υπόψη τους όλοι όσοι επιδιώκουν να αναλάβουν δράση στα κοινά ότι εμείς θα σταθούμε κοντά στον συνδημότη μας όποια κι αν είναι η επιλογή του. Θα συνεχίσουμε να σχολιάζουμε, να προτείνουμε, να κρίνουμε και να επικρίνουμε. Οι εποχές που οι πολίτες ψήφισαν από συνήθεια πρόσωπα για συνεχόμενες τετραετίες έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτή. Ο πολίτης-δημότης έχει να ωφεληθεί γινικά μέσα από μια εκλογική συμπεριφορά που δεν θα επιτρέπει σε κάποιους να γίνονται καθεστώτα και μάλιστα χωρίς να έχουν επιδείξει έργο δημιουργικό. Οι δημοτικές εκλογές πρέπει να κριθούν από την αντιμετώπιση της καθημερινής ζωής του δημότη και δυστυχώς για τον τόπο μας αυτή η καθημερινή ζωή δεν έδειξε σημάδια βελτίωσης. Ο τόπος μας χρειάζεται πολύ δουλειά και μεράκι. Χρειάζεται νοικοκυριό. Δεν θα αντέξει ιδιοτελείς επαγγελματίες «διαχειριστές» του μόχθου μας, υπό καθεστώς απόλυτης αδιαφάνειας.

□ **Τι να κάνουμε, η αλήθεια πονάει.** Η αλήθεια ενοχλεί. Και ενοχλεί αφάνταστα όταν δημοσιεύεται. Ερήμην όλων ημών θέλουν να παίρνουν αποφάσεις και να τις υλοποιούν κατά βούληση, αποσπασματικά και εμβλωματικά. Ενοχλήθηκαν αφάνταστα. Δεν δικαιολογήθηκαν σε καμιά περίπτωση. Αντίθετα επεστράτευσαν ηλιθιότητες και λάσπες για να αμυνθούν. Εφεύραν ανόητες δικαιολογίες για να μας καταλογίσουν προσωπικές επιδιώξεις και προθέσεις. Λυσσαλέα πλην όμως απεγνωσμένα επιχειρήσαν να ανατρέψουν την ωμή πραγματικότητα. Πίστεψαν βέβαια οι «εντιμότες» κύριοι και κύριες του δήμου ότι είναι ιδιοκτήτες του δήμου και του μπελαχτά του. Τους υπενθυμίζουμε ότι είναι μόνον απλοί ενοικιαστές περιορισμένοι χρόνου. Η έξωση είναι προ των πυλών.

□ **Οι πολίτες δεν παγιδεύονται,** δεν αποπροσανατολίζονται και δεν μαντρώνονται. Βρίσκουν πάντα τη διέξοδο. Και χτυπούν εκεί όπου πονάει. Εκείνοι που νόμισαν ότι έστειλαν τον κόσμο στον καναπέ με τις ...παντούφλες σύντομα θα καταλάβουν το μέγα λάθος που διέπραξαν. Λειτουργήσαν έτσι γιατί περιτομήθηκαν από «Φιλιππινέζους» και «Φιλιππινέζους» που για τους δικούς τους λόγους παρέσχον αμέριστη συνδρομή για την καθιέρωση των «αλλοθρήσκων» και την κυριαρχία επ' αυτών. Δεν άκουσαν ποτέ για ισοτιμία και ισονομία. Η έπαρση ενίων εξ αυτών προσομοιάζει με την αντίστοιχη του φερέοικου γύφτου που απέκτησε αιφνης τετρακινήτήριο DATSUN και του κυρίαρχου του ορνιθώνα «κόκκοτου». Επικριζονται και σε αυτούς ευθύνες γιατί αυτοί με την τακτική τους θέλησαν να οδηγήσουν τον κόσμο στη σιωπή του νεκροταφείου, στην απαγόρευση της άλλης γνώμης. Δεν χρειάζεται τώρα να νίπτουν τα χέρια τους.

□ **Ποτέ δεν αξιώσαμε από κανένα αναγνώστη και συνδρομητή της εφημερίδας μας οικονομική ενίσχυση** γιατί στόχος μας είναι η ενημέρωση των αναγνωστών της. Το σύνολο σχεδόν ανταποκρίνεται με το παραπάνω στηρίζοντας αυτή την έπαλξη του τόπου μας. Υπάρχουν όμως μερικοί που σφυρίζουν αδιάφορα στην εκπήλωση των στοιχειωδών υποχρεώσεών τους. Δεν είναι φτωχοί. Οικονομικά στέκουν άριστα. Καλά κάνουν και στηρίζουν άλλα έντυπα του τόπου μας. Όλα τα έντυπα χρειάζονται στήριξη. Είναι αδιανόητο όμως να μην εκπληρώνουν την στοιχειώδη υποχρέωσή τους στο δικό τους έντυπο. Γνωρίζουμε καλά ότι σπεύδουν να το παραλάβουν πρώτοι. Πάει πολύ μια τέτοια συμπεριφορά, γιατί αυτό το χωριό που υπηρετεί η εφημερίδα τους τίμησε με το παραπάνω.

□ **Αμετανόητα επιμένουν οι ξυλοσπίτες της αυτοδιοίκησης του τόπου μας** στη δημιουργία βιομηχανικού πάρκου στο χωριό μας. Φαίνεται ότι δεν άκουσαν ποτέ ότι το αρρωστημένο περιβάλλον είναι ο βασικότερος παράγων για την υγεία των πολιτών. Κανένας

δεν προβληματίζεται για τη μεγάλη θνησιμότητα των συγχωριανών μας. Κανένας δεν ψάχνεται για τα αίτια. Και το χειρότερο κάνουν ότι μπορούν για να προσθέσουν προβλήματα. Πάλι καλά που παράλληλα φροντίζουν να δημιουργήσουν χώρους αιώνιας ανάπαυσης επειδή επεδίωξαν και επιδιώκουν να επιβαρύνουν το περιβάλλον με ρυπογόνες δραστηριότητες. Η βιομηχανική περιοχή Ιωαννίνων δεν είναι μακριά. Ας διοργανωθεί μια εκδρομή των συνδημοτών μας εκεί και μετά ας πάρουν τις αποφάσεις τους οι αρμόδιοι για την εγκατάσταση ΒΙΟΠΑ στο χωριό μας. Εμείς συνεχίζουμε να είμαστε απέναντι σε ύποπτες αποφάσεις κάποιων ιδιοτελών και ανεγκέφαλων «μπαγαμπόντηδων».

□ **Η περιφέρεια της Ηπείρου έδωσε σημαντική οικονομική ενίσχυση 2.000.000 δρχ.,** αν δεν κάνουμε λάθος, για τη συντήρηση των υπαρχουσών «πλην παρανόμων» χωματερών του Δήμου και κυρίως για την πυροπροστασία των αντίστοιχων περιοχών. Στη χωματερή της Λάμπρας η κατάσταση είναι αφόρητη και απρόδεκτη. Η ανεπιτήρητη καύση εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για εκδήλωση πυρκαγιών στο λόφο της Περάνθης και στην ευρύτερη περιοχή. Επισημαίνουμε την περίπτωση και αξιώνουμε ενημέρωση για τις εργασίες προστασίας των χωματερών και τη διάθεση των χρημάτων κατά διαμέρισμα. Εκτός αν οι υπεύθυνοι έχουν τη γνώμη ότι τα χρήματα που διατέθηκαν για το συγκεκριμένο σκοπό μπορεί να καλύψουν... άλλες ανάγκες αδιαφανείς. Καλοκαίρι έρχεται και τα πανηγύρια πρέπει να κρατήσουν καλά!!!

□ **Μετά το συνήγορο του πολίτη και πολυλούς αρμόδιους και αναρμόδιους,** ο ίδιος ο Πρωθυπουργός μίλησε για διαφθορά στην τοπική αυτοδιοίκηση. Βέβαια εμείς όλοι, από πολύ νωρίτερα φωνάζουμε για το φαινόμενο ξεπερνώντας τα όρια αυτοφυλακής. Δεν μας χρειάζεται η όψιμη επιβεβαίωση κανενός. Αυτοί που τώρα μιλούν και διαπιστώνουν τέτοια φαινόμενα με αρκετή καθυστέρηση κατέχουν υπεύθυνες θέσεις και αποφασιστική αρμοδιότητα ελέγχου. Δεν είδαμε να ασκείται έλεγχος για να πηγαίνουν φυλακή τα κάθε είδους «λαμόγια». Αντίθετα η απουσία ελέγχου από θεομοιημένα όργανα και η συγκάλυψη παρανομιών αποθρασύνει ακόμα παραπάνω κάποιους επαγγελματίες της αυτοδιοίκησης που θησαυρίζουν παράνομα και καταχρηστικά. Να υποθέσουμε ότι εσκεμμένα τους ανέχονται προκειμένου να επιμερίζεται σε όλους η σκιά της διαφθοράς ή για να πεισθούν και οι πλέον ανύποπτοι πολίτες αυτού του τόπου ότι «όλοι το ίδιο είναι». Αλλά τότε σπάζει το σύμπαν και τα σκληρόκοβρωτα καθεστώτα εξαφανίζονται. Γι' αυτό καιρός είναι να ασκηθούν τα δέοντα εναντίον των διεφθαρμένων πριν η δυσοσμία της σάπιας κατακλύσει τα πάντα.

□ **Δεν εναντιώνεται κανείς στην όποια νόμιμη δραστηριότητα του κάθε συντοπίτη μας.** Έχουμε ενστάσεις όμως όταν η εποπτεύουσα δημοτική αρχή προσπαθεί με τρόπο παράνομο να ωφελήσει κάποιους... Με παράνομες παραχωρήσεις, με παράνομες εγκαταστάσεις σε κοινόχρηστα χώρους, με σκηνές άγριας δόσης στα καταστήματα αυτά και πάνω από όλα με ψυχοφθόρες για τη νεολαία μας δραστηριότητες έχουμε τα γνωστά πρώτα δείγματα. Δεν χρειάζεται ανοχή ούτε σκηνοθετημένη προπέτεια για να ζήσουν δήθεν επαγγελματίες κάποιοι υπονομευτές της κοινωνίας μας. Η νεολαία χρειάζεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά την βοήθειά μας και την προσοχή μας. Δεν πρέπει να στήνουμε παγίδες εκτροπής της. Κάποιοι εκ των «ταγών» της κοινωνίας αυτής σπέρνουν ανέμους για να θερίσουν θύελλες ανύποπτες οικογένειες. Δυστυχώς μπροστά στο κοντόφθαλμο συμφέρον τους δεν αντιλαμβάνονται την ωμή πραγματικότητα που βοά.

□ **Διαμαρτύρεται ο σχολιογράφος της εφημερίδας «ΤΟ ΚΟΜΠΟΤΙ»** για την κατάργηση του πάλαι ποτέ εκδιδόμενου δελτίου Τύπου του Δήμου όχι βέβαια για την αναγκαιότητα ενημέρωσης του συνόλου των δημοτών αλλά για την προβολή των θέσεων της δημοτικής αρχής. Δεν τον απασχολεί αν με άλλους η δημοτική αρχή έχει προβλήματα. Οι δικοί τους αναγνώστες πρέπει να ενημερώνονται για τα όσα ψιμυθιμένα αποφασίζει στα χαρτιά η ανεμμάτιστη δημοτική αρχή. Αυτή είναι η αγωνία του. Δεν τον ενδιαφέρουν οι υπόλοιποι. Μπράβο του γιατί νομίζει ότι κινείται στη σωστή ρότα, υποτιμώντας όλους τους άλλους. Έχει την ψευδαίσθηση ότι δεν αντελήφθη κανείς το ρόλο του καθ' όλη την τετραετία. Η ταύτισή του και η έν-

θερμη συνηγορία του τον καθιστά υπόλογο έναντι του συνόλου των συνδημοτών. Αντί λοιπόν να συνιστά ίσες αποστάσεις -αλήθεια από ποιους;- καλό θα ήταν να ομολογήσει και ο ίδιος τις δικές του ευθύνες στο στραβό αρμένισμα της ανεπαρκούς και επικίνδυνης δημοτικής αρχής που ευθύνεται απόλυτα για την οπισθοδρόμηση του τόπου μας. Αρκετά πια.

□ **Αν υπάρχουν ακόμη έστω και ελάχιστοι Σελλαδίτες που βλέπουν θετικά την λειτουργία της δημοτικής αρχής** μπορούν μέσα από τις στήλες αυτής της επάλξεως να αναπτύξουν τα επιχειρήματά τους δημόσια. Οι όποιες απόψεις είναι καλοδεχούμενες. Πρέπει να δικαιολογήσουν τη συστοίχιση με την απερχόμενη δημοτική αρχή. Με επιχειρήματα όχι επειδή από ιδιότητα θέλουν να είναι «αντί» κόντρα στο διογκούμενο ρεύμα. Οι Σελλαδίτες πρέπει να γνωρίζουν και την άλλη γνώμη. Δεν δέχονται τη θεωρία του «ασπαλακισμού». Πρέπει να γνωρίζουν το ρόλο του καθενός απέναντι στο χωριό μας και στην ιστορία του. Πρέπει να γνωρίζουν ποιοι είναι εκείνοι που ενδιαφέρονται μόνο για το σαρκίο τους και τον περιγύρο τους. Ποιοι αντιπαράχονται ελαφρά τη καρδία τη μειωτική συμπεριφορά, τη χυδαία αντιμετώπιση, την εγκατάλειψη του χωριού τους με μοναδικό αντίκρισμα ιδιοτελείς, τον παρασιτισμό, την έπαρση και την «κονόμα». Ας μην γλείφονται και ξερογλείφονται έστω και αν για τους ίδιους περιστέουν μόνο τα τρίμματα του ταψιού της ραβανής. Ο λόγος πρέπει να διατυπώνεται ευθέως και ευθαρσώς.

□ **Διανύοντας το τελευταίο έτος της δημοτικής τετραετίας** καλό και χρήσιμο είναι να δοθεί στη δημοσιότητα το απομνημόνιο των δημοτικών συμβουλών. Πρέπει να γνωρίζουν οι δημότες ποιοι υπήρξαν επιμελείς και ποιοι κοπανατζήδες. Σε όλη την Ελλάδα παρουσιάζονται αυτά τα στοιχεία. Δεν είναι απόρρητα. Δεν τολμούμε όμως οι δικοί μας να τα δημοσιοποιήσουν γιατί αυτόματα θα προκύψει αναντιστοιχία παρουσιών και απολαβών. Οι πληροφορίες μας αυτό λένε. Για να δούμε όμως ποιος εκ των συμβούλων θα αξιώσει δημοσιοποίηση του καταλόγου συνολικά για να μην πλάνωνται υποψίες του τύπου «σιωπούν γιατί ανέχτηκαν να εισπράττουν αποζημιώσεις τριχίλιου ή πεντοχίλιου και για τις παραστάσεις που δεν ήταν παρόντες». Εμείς θα περιμένουμε απάντηση έστω και μεμονωμένων για να διαψεύσουμε τους «κακολόγους».

□ **Ιστορικές ευθύνες επωμίζονται όσοι ακόμη δεν αντελήφθησαν ή προσποιούνται ότι δεν αντελήφθησαν την κατά κρημνών πορεία της δημοτικής πολιτικής του τόπου μας.** Εμείς δεν αποκλείσαμε σε κανέναν το δικαίωμα να ενδιαφέρεται για τα χωριά μας. Η καταγραφή των δυσλειτουργιών και η ανάδειξη της κακοδιαχείρισης είναι χρέος όλων εκείνων που ενδιαφέρονται πραγματικά για τον τόπο τους χωρίς αυτό να εμπεριέχει ιδιότητες. Σε αυτό στοχεύει η κριτική γραφίδα μας και θέλουμε να πιστεύουμε σε τελική ανάλυση ότι υποβληθούμε τον τόπο μας προς τη σωστή, αναπτυξιακή, δίκαιη και προγραμματισμένη πορεία. Οι επισημάνσεις μας και οι πολιτικές παρατηρήσεις μας δεν είναι διχαστικά κηρύγματα, ούτε εισαγγελικά κατηγορητήρια όπως θέλουν να υποστηρίξουν κάποιοι «φιλοσοφούντες δημογέροντες». Ας μην γίνονται απλοί οπαδοί. Έχουν ιστορικό χρέος να αγωνίζονται για την υποδειγματική λειτουργία, την αναπτυξιακή πορεία και εν τέλει τη διάσωση αυτού του Δήμου που με περισσή τοιγγοονία και ανορθόδοξη σκέψη μας κληροδότησε ο «Καποδίστριας».

□ **Εγκεφαλική τρικυμία κατακυριεύσε τον αιθεροβάμονα συγχωριανό μας** που αυτόμολησε για καθαρά ιδιοτελείς σκοπούς από την δημοτική παράταξη που αρχικά επέλεξε για να μας υπηρετήσει. Μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι δεν έχει αρχές στην πολιτική συμπεριφορά του. Με το «κουβέρο» θέλει να είναι ο άνθρωπος. Γι' αυτό ταυτίστηκε με τους διαχειριστές και αποδέχθηκε συμμετοχή προσωπική σε επιτροπή με αποφασιστικές αρμοδιότητες. Αυτό είναι η νέα πρακτική πολιτικών παραγόντων που στοχεύουν και σε ανώτερα. Αλλά δυστυχώς για το φίλο μας αυτό δεν είναι πολιτική. Είναι πολιτικός αμοραλισμός του αισχίστου είδους. Πρέπει να του υπενθυμίσουμε ότι οι πολυτελείς και η πολιτική έχουν αρχές. Δεν είναι γιουσουρούμι περυσιαστών ωφελειμάτων. Η συμμετοχή του καθενός στα κοινά πρέπει να συνοδεύεται από θετικό έργο που να τον κατεξίωει στη λαϊκή συνείδηση. Ο συγκεκριμέ-

νος καίτοι τιμήθηκε από τους συγχωριανούς επέτυχε να γίνει παράδειγμα προς αποφυγή. Γιατί λοιπόν πασχίζει να τον εμπιστευθούμε και πάλι;

□ **Στον άξιο πρεσβύτερο και άριστο επιστήμονα συγχωριανό μας Δημ. Αθανασίου** εκφράζουμε τα συγχαρητήριά μας για την άψογη διακονία του στο χριστεπώνυμο πλήρωμα της Νέας Κερασούντας και την μαθητιώσα νεολαία της Καλεντίνης. Τιμά την αποστολή του, την οικογένειά του και συνεπακόλουθα το χωριό μας. Θα έχουμε την ευκαιρία να παρουσιάσουμε το έργο του στη συνέχεια. Προς το παρόν επαυνούμε τις προσπάθειές τους και χαϊρόμαστε για τις πρωτοποριακές του πρωτοβουλίες που έτυχαν καθολικής επιδοκμασίας από όλα τα ΜΜΕ του τόπου μας.

□ **Ποτέ δεν θέλησαν να απαντήσουν στις επισημάνσεις μας.** Δήθεν απαξιούν να ασχοληθούν με μας τους παρακατιανούς. Έτσι αντιλαμβάνονται τη δημόσια λειτουργία τους. Παρά τον καταγισμό των καταγμένων μας για την αδιαφανή κακοδιαχείριση των οικονομικών του δήμου, δεν τόλμησαν να μας εγκαλέσουν. Για μια μόνο περίπτωση, αυτή της αμμοχαλικοληψίας με ρουφιανιά του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου Σελλάδων μας μήνυσε ο Δήμαρχος. Βέβαια όλοι γνωρίζουν αν τηρήθηκαν οι νόμοι και τι πραγματικά έγιναν στο ποτάμι. Και δεν έχουν μόνο οι τοπικοί παράγοντες ευθύνες. Εμπλέκονται πολλοί μεταγλοσχήμονες και δυστυχώς μένουν στο πυρρόβλητο. Χρειάζονταν να βρουν κάτι να μας μνηύσουν και αυτό προπαγανδίζαν με τη βεβαιότητα ότι θα μας δικάσουν. Έτσι προσωρινά παραμύθιαζαν κάποιους. Δεν τους βγήκε όμως. Οι δικαστικές και εισαγγελικές αρχές με βούλευμά τους τους αφαίρεσαν αυτή τη δυνατότητα. Απεφάνθησαν ότι δεν τεκμηριώνεται κατηγορία με όσα επικαλέστηκαν ο Δήμαρχος και η πολλαπλά ευεργετηθείσα από μένα, ψευδομάρτυρας του Προέδρου των Τ.Σ. Σελλάδων. Έπρεπε να αποδείξει στην πράξη την αχαριστία της. Τώρα βέβαια θα κληθούν να λογοδοτήσουν οι ίδιοι για τα όσα παράνομα σε βάρος μου έπραξαν. Ας μην ελπίζουν στην μεγαλοψυχία μου. Έπρεπε να γνωρίζουν την παροιμία «λαγός τη φτέρη έτριβε κακό του κεφαλιού του».

□ **Ο δρόμος στα καλαμποκέικα είναι από τους πλέον βασικούς στο χωριό μας.** Μετά τη διαβεβαίωση του Κ. Καζναφέρη και Άρη Τσουμάνη ενώπιον του δημοτικού συμβουλίου για εφαρμογή του σχεδίου, έπρεπε να ολοκληρωθεί για να διευκολυνθεί η κυκλοφορία. Αντί να γίνει αυτή η ιεράρχηση, οι «αυθεντίες» της δημοτικής Αρχής επέλεξαν να εγκαταλείψουν αυτό το έργο και να αρχίσουν άλλο για να εξασφαλίσουν κανένα υποψήφιο ή να εξυπηρετήσουν υποστηρικτές τους. Δεν τους κατηγορούμε τυχαία, δεν έχουμε ενστάσεις επειδή έτσι μας αρέσει. Γνωρίζουμε την αδυναμία τους στην ιεράρχηση των προβλημάτων, γνωρίζουμε την ανεπάρκειά τους στη σκέψη και την μικροπολιτική τους συμπεριφορά. Τελικά και αυτό το έργο που προτιμήθηκε να γίνει, θα μείνει κολοβό και ανέσωστο. Μπράβο ξεφτέρια.

□ **Κάποιοι που από κουφότητα, απειρία ή πολύ πιθανόν και αργυρωνήτως** ανέχονται την αυθαίρετη και χυδών εναπόθεση βιομηχανικών αποβλήτων σε διάφορες περιοχές του νομού χωρίς τήρηση των νόμων πρέπει κάποτε να καταλάβουν ότι πληρώνουν και οι ίδιοι το τίμημα της αβελτηρίας τους. Πάει πολύ να διαμαρτύρονται για το φαινόμενο και να διαρρηγγύνουν τα ιμάτιά τους. Οι αυτοδιοικητικές αρχές έχουν χρέος να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα. Αυτοί ευθύνονται με την επιλήψιμη ανοχή τους. Ας μην παριστάνουν τον Πόντιο Πλάτο. Ας ξεφύγουν λίγο από το «Μονόπλι» και τα πλατάνα, ας ανασκουμπώσουν τις μανσέτες των υποκαμίσων τους και να ξεσφίξουν τις γραβάτες τους προκειμένου να βγουν παραέξω για να εισπράξουν το τίμημα της ανοχής τους. Θα τους είναι χρήσιμο εκτός και φοβούνται μήπως σκονίσουν τα παπούτσια τους. Αλλά γιατί να νοιαστούν φίλτατοι συμπατριώτες με τα προβλήματά σας; Αυτοί εξασφαλίστηκαν. Να δούμε εμείς πώς θα πορευτούμε, με τόσα ενοχλητικά έντομα που κυκλοφορούν στον τόπο μας.

□ **Η αποψίλωση του οικοπέδου της Παναγίας είναι επιβεβλημένη.** Και δεν μιλάμε μόνο για το χώρο μπροστά στο μοναστήρι. Μιλάμε για ολόκληρο το χώρο (εκκλησιαστικό και δημοτικό). Όπως ξανάγραφα με αίτηση μας στο ΤΕΙ Φυτικής Παραγωγής Άρτας μπορούμε να πετύχουμε άριστη αισθητικά παρέμβαση. Οι αρμόδιοι ας δώσουν λύση γρήγορα ενόψει του Δεκαπενταύγουστου.